మృత్యు భస్మం

ఐ.యస్. రావ్

రైల్వేస్టేషన్ ముందు కారాపి, అతను కింది దిగాడు.

కోటు జేబులోంచీ పాకెట్ ఇవతలికి తీసి, సిగరెట్ని వెలికి లాగాడు. అతని కళ్ళు పరిసరాల్ని పరిశీలిస్తున్నాయి. అప్రయత్నంగా పాకెట్ని జేబులోకి తోసాడు. ఎడమచేతి బొటనవేలిమీద సిగరెట్ ఫిల్టర్ని సున్నితంగా కొట్టసాగడతను. టిప్ సిగరెట్ని అలా కొట్టాల్సిన అవసరంలేదని అతనికి తెలుసు.

స్టేషన్ ముందు ఖాళీగా వుంది. ఎంట్రన్స్కి ఇరువైపులా టాంగాలూ, రిక్షాలూ వరసగా వున్నాయి. రాబోయే ట్రెయిన్లోంచీ దిగి, ఎక్కబోయే గిరాకీల కోసం రిక్షావాలాలూ, టాంగావాలాలూ కాచుక్కూచున్నారు. తనవేపు అంతగా యెవరూ చూడ్డంలేదు. తన వల్ల వాళ్ళకి గిరాకీ లేదని వాళ్ళకి తెలుసు!

పరిసరాల్ని గమనించే గద్ద చూపుల్లా అతని చూపులు తీక్షణంగా అటూ ఇటూ కదుల్తున్నాయి. అతని కళ్ళు

మెరిశాయి. సిగరెట్‌ని పళ్ళతో పట్టుకుని అతను అగ్గి పుల్ల గీశాడు. ఊపిరితిత్తుల నిండుగా పొగలాగి, సిగరెట్‌ని ఇవతలికి తీశాడు. నుదురుమీంచీ కిందికి జారిన ఫెల్టు హేట్‌ని చూపుడు వేలితో కొద్దిగా పైకి తోశాడు. ఖరీదైన పాంటులో దాక్కున్న అతని పొడుగాటి కాళ్ళు కదిలాయి.

స్టేషన్ బిల్డింగ్ గోడవారగా వున్న సన్నటి అరుగు మీద ఇరుక్కుని కూచుని పచ్చీస్ ఆడుతున్న నలుగురు యువకులమీదే అతని చూపులు నాటుకుపోయివున్నాయి. తనని చూస్తే వాళ్ళు దడుచుకుని, ఆట మానేసి పరుగు అంకించుకోవచ్చు. అయినా మనిషిని చూడగానే వొడలి పోయి పిక్కబలంచూపే కుర్రాళ్ళు తనకి పనికిరారు! నవ్వుకుంటూ అతను వాళ్ళని సమీపించాడు. నలుగురూ పూర్తిగా ఆటలో లీనమై వున్నారు.

"చార్! మారో!" కాస్సేపు పీపు కులికించి, చేతని లాఘవంగా విసిరిన యువకుడు అరిచాడు.

"జరూర్, మారేంగే, యార్!" అప్పుడే అక్కడ ఆగిన అతను బిగ్గరగా అన్నాడు.

నలుగురూ ఒకేసారి వులిక్కిపడి, ఒకేసారి తలలు తిప్పి చూశారు. ఖరీదైన డార్క్ కలర్ ఫుల్‌సూటు. పెదాల చివర మెలితిరిగిన మీసాలు. ఫెల్టుహేట్. ఎత్తుగా, ఠీవిగా నించున్న అతన్ని నాలుగుజతల కళ్ళు కంగారుగా చూశాయి.

అతని చూపులు వాళ్ళమధ్య బొగ్గుతో గీయబడిన గీతలమీద వాలాయి. చింతపిక్కలూ గుండ్రటి రాళ్ళూ. ఒక చెయ్యి మెల్లగా పాకి, ఇత్తడి పాచికల్ని కప్పేసింది.

"బేవకూఫ్, ఈ జూదం అడ్డం నేరమని మీకు ఎన్ని సార్లు చెప్పాలి?" అతను హిందీలో దబాయించాడు.

పాచికల్ని అరచేతిలో ఆనించిన యువకుడు కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూశాడు.

"మీరు ...ఎవరు? పులీస్?" ధైర్యంగా అడిగా డతను హిందీలో.

"కాకపోతే, నీ మేనమామ అనుకున్నావా?"

"పులీస్ భాయిల్లో మిమ్మల్నెప్పుడూ చూడలేదు .. ఈ వారం మామూలు పులీస్ భాయ్ రాధేశ్యాంకి నిన్ననే యిచ్చాం!" యువకుడు అనుమానిస్తూ అన్నాడు.

"రాధేగాడికిచ్చావ్. మిగతా వాళ్ళకి?" అతను కోపంగా అడిగాడు.

"అది మాకు తెలీదు. అందర్నీ రాధేశ్యాంభాయ్ చూసుకుంటానన్నాడు" రెండో యువకుడు కల్పించుకున్నాడు.

"వాడు చూసుకోలేదేమో! అందుకే శివ్‌చరణ్ మీ గురించి మాకు రిపోర్టు చేశాడు."

"మీరు.... మీరు...."

"సి.ఐ.డి. ఆఫీసర్, కటక్!"

"ఓహ్! కటక్ ,అందుకే కొత్తగా వున్నారు."

"అచ్ఛా..వాట్ని ఇలా ఇవ్వు. నలుగురూ పదండి."

"ఎక్కడికి సాబ్?"

"అత్తారింటికి! పేర్లు చెప్పండి!" అంటూ అతను జేబులోంచి చిన్న డైరీ, పెనా తీశాడు.

అరుగు అంచుమీద కూచున్న ఇద్దరు మెల్లిగా కాళ్ళని కిందికి దించారు. అతను వాళ్ళని ఉరుముతూ చూశాడు.

"శైర్!"

నలుగురూ ఉలిక్కిపడ్డారు. ఇద్దరు అదరాబాదరా సర్దుకున్నారు.

“కమాన్! పేర్లు.”

“సాబ్..మాఫ్ కర్నా..ఇదే మొదటిసారి..” మొదటి యువకుడు మెల్లిగా అన్నాడు.

అతను చిరునవ్వుతో ఆ యువకుడి నక్కకళ్ళల్లోకి చూశాడు. వారం వారం కానిస్టేబుల్ రాధేశ్యాంకి మామూలిచ్చే గడుగ్గాయి, ఇదే మొదటిసారి అంటున్నాడు! అతని మొహంమీద చిరునవ్వు కటాలున మాయమైంది.

“పచ్చీస్ అడే వాళ్ళని పదహారు నెలలు లోపల తోయమని ఈ మధ్యే హైకోర్టు ఉత్తరువిచ్చింది. పదండి..అక్కడ ఆడుకుందురుగానీ! ఊ!”

నలుగురూ అతన్ని కంగారుగా చూశారు. “నై సాబ్ మాకు రాధేశ్యాం చెప్పలేదు సాబ్..ఈసారికి వొదిలేయండి సాబ్.”

నలుగుర తరఫునా ప్రాధేయపడుతున్న యువకుడ్ని అతను సూటిగా చూశాడు. అతని చెయ్యి ముందుకు సాగింది.

“ఆ పాచికలూ, మీ జేబుల్లోని డబ్బూ ఇలా ఇవ్వండి. పేర్లు అడక్కుండా వెళ్ళిపోతాను....” అన్నాడతను తగ్గుస్వరంలో.

యువకుడు క్షణకాలం తటపటాయించి, పాచికల్ని అతని చేతిలో పెట్టేశాడు. మెల్లిగా రెప్పలెత్తి అతని కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

“పైసలు లేవు సాబ్.”

“షటప్! పైసల్లేకుండా మీరు పచ్చీసాడరని మాకు

రిపోర్టొచ్చింది! ఊఁ! కమాన్!" అతను హుంకరించాడు. తలమీంచి హ్యాట్ తీసి పాచికల్ని అందులో పడేసి పట్టుకున్నాడు.

మొదటి యువకుడు అనుమానిస్తూ పాంటు వెనక జేబులోకి చేతిని పోనిచ్చాడు. తతిమ్మా మగ్గురూ రాతి బొమ్మల్లా కూచున్నారు. అందరి మొహాల్లోంచీ ఏడుపు తొంగిచూస్తోంది. అతను రెండో యువకుడ్ని బెదిరింపుగా చూశాడు.

"ఏయ్, వాడిజేబులోంచీ డబ్బులు తీయ్!" అన్నాడతను మొదటి యువకుడ్ని చూపిస్తూ.

రెండో యువకుడు అదరాబాదరా మొదటివాడి పాంటుజేబులోకి చేతిని దూర్చాడు. ఇద్దరూ కళ్ళతో మాట్లాడుకోడం అతను గమనించాడు.

"వాడి జేబులు మళ్ళీ నేను వెతుకుతాను. ఒక్క పైసా వుంటే, నిన్ను చెవులుపట్టి లాక్కెళ్ళి కాల్లో స్టేషన్కి తీసుకెళ్తాను!" అన్నాడు కటువుగా.

రెండో యువకుడు ఆముదం తాగినవాడిలా చూస్తూ చకచకా మొదటి యువకుడి జేబులన్నీ ఖాళీచేసి, మిగిలి పోయిన నోట్లనీ, చిల్లరనీ అతని చేతిలో గిన్నెలా వున్న హ్యాట్లో వేశాడు.

"ఇంకేమీ లేదు సాబ్.........సంజూ జేబుల్లో...." అన్నాడు వినయంగా.

అతను చిన్నగా నవ్వాడు. "అచ్ఛా, సంజూ, నువ్వు వాడి జేబుల్లోది తీయ్!" అన్నాడు అధికారపూర్వకంగా.

అనవసరంగా, తెలివితక్కువగా తన పేరు చెప్పిన తన మిత్రుడ్ని కొరకొరా చూస్తూ సంజూ అతని జేబులన్నింటినీ క్షణంలో ఖాళీ చేసి, సిఐడీ ఆఫీసరు

హ్యాట్ లో పోశాడు.

"కేవల్ చంద్ జేబులు ఖాళీ సాబ్!" అన్నాడు కసిగా.

రెండు నిమిషాల్లో నలుగురు జేబుల్ని నలుగురిచేతా ఖాళీచేయించాడతను. హ్యాట్ లో కుప్పగా పడున్న, మాసి నలిగిపోయిన నోట్లనీ చిల్లర డబ్బుల్నీ అతను రెప్పలు వాల్చి క్షణకాలం చూశాడు. మెల్లిగా అతని కళ్ళు వాళ్ళవేపు తిరిగాయి. ముక్కూ మొహం తెలీని వ్యక్తితో ఉన్న డబ్బంతా పందెంకాసి, ఒకేసారి ఓడిపోయిన వాళ్ళలా విచారం, నిరాశా రెండూ కలగాపులగంగా వున్న చూపులు చూస్తున్నారు నలుగురూ. మొదటి యువకుడు సంజూ నాలుకతో పెదాల్ని తడుపుకున్నాడు. సంజూ ఏదో చెప్పబోయేలోగా, గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడతను.

ఠీవిగా రెండడుగులు వేసి, మెల్లిగా వాళ్ళవేపు తిరిగాడు. తమ అన్న ధర్మరాజుని పాచికల్లో ఓడించి, మొత్తం కాజేసిన శకునిని చూస్తున్న పాండవుల్లోని తతిమ్మా నలుగురు సోదరుల్లా నిస్సహాయంగా తనని చూస్తున్న నలుగుర్నీ అతను తేరిపార చూశాడు. అతని చూపులు మెల్లిగా సంజూ మీద కేంద్రీకృతమయ్యాయి.

"అరే భాయ్ సంజూ...." అంటూ ఆగాడతను.

సంజూ ఆదరాబాదరా అరుగుమీంచీ దిగి, అతనివేపు నడిచి, వినయంగా చూశాడు. "సాబ్...."

అతను మాట్లాడకుండా కోటుజేబులోంచీ వంద రూపాయల నోట్లుతీసి, తనముందు భిక్షాపాత్రలా పట్టుకున్న ఫెల్టుహాట్ లోకి విడివిడిగా వదిలాడు. తమ అయిదు, రెండు, రూపాయినోట్లనీ, చిల్లర నాణేల్నీ కప్పేసిన

వందరూపాయల నోట్లని సంజా ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. అతని మిత్రులు ముగ్గురూ నిశ్శబ్దంగా అతని పక్కనే చేరారు. వందరూపాయలనోట్లనీ, టోపీలో వాట్ని పట్టుకున్న ఆఫీసర్నీ నలుగురూ మార్చి మార్చి చూశారు; మ్యాజిక్ చేస్తున్న పి.సి. సర్కార్ జూనియర్‌లా అతను ఫెల్టుహ్యాట్‌ని వాళ్ళముందుకి జరిపాడు.

"సంజా, మీరు నలుగురూ అమాయకులు. ఒకరి పేరు ఒకరు నేను అడక్కుండానే చెప్పేశారు!"

"అవును సాబ్...." సంజా సన్నటి కంఠంలో అన్నాడు.

"మాసిపోయిన మీ చిల్లర నోట్లనీ, పైనున్న కొత్త పెద్దనోట్లనీ మీకే ఇచ్చేస్తాను....ఒక పనిచేస్తే...." అంటూ ఆగాడతను.

ఎనిమిది కళ్ళు అతని మొహంలోకి నమ్మలేనట్టు చూశాయి. సంజా నాలుకతో పెదవుల్ని తడుపు కున్నాడు. అతని చిన్న కళ్ళు మెల్లిగా పైకిచూశాయి.

"పని..ఏమిటి సాబ్?"

అతను మౌనంగా నలుగుర్నీ కలయజూశాడు. వాళ్ళకి కొంచెం దగ్గరగా జరిగాడు. నలుగురూ అప్రయత్నంగా చెవులు రిక్కించారు.

"ఈ వూళ్ళో పోలీసువాళ్ళని నమ్మడానికి వీల్లేదు.." తగ్గుస్వరంలో అతను ప్రారంభించాడు.

"హా, సాబ్! రాధేశ్యాం మాకు థోకా.." సంజా ఆవేశంతో అడ్డుతగిలాడు.

"ఉష్! మాట్లాడొద్దు! నేను హోటల్ రామ్ గోపాల్‌లో రెండో నంబరు గదిలో వుంటాను. పది హేను నిమిషాల్లో మీరు నలుగురూ నన్ను అక్కడ

కల్సుకోండి. ఏం చేయాలో చెప్తాను. మీరు ఆ పని చేస్తానంటే, ఈ టోపీలోనిదంతా మీకు అడ్వాన్సుగా ఇచ్చేస్తాను. పనయ్యాక ఇలా మరో అయిదేసివందలు ఇస్తాను."

"సాబ్.." సంజూ అడ్డుతగిలాడు.

"ఏమిటి?"

"ఎవర్నైనా ఉతకాలా?" సంజూ ప్రశ్నించాడు.

అతను సంజూని చిరునవ్వుతో చూశాడు. "సంజూ, సిఐడీ డిపార్టుమెంట్ ఎవర్నీ వుతకదు!"

"మరి...పులీస్ లోగ్ అందర్నీ తాటవలిచేస్తారే.." సంజూ అనుమానంగా అన్నాడు.

అతను చిన్నగా నవ్వాడు. "మీరు ఎవర్నీ కొట్టనవసరం లేదు. చంపనవసరం లేదు. ఏదీ దోచాల్సిన అవసరం లేదు. మా డిపార్టుమెంట్ కి సహాయంచేస్తూ, చిన్న అడ్వెంచర్ చేస్తారు. తరవాత మీ సహాయానికి ప్రతిఫలంగా డబ్బుతోపాటు, ఇక్కడ పచ్చీస్ ఆడుకోడానికి పర్మనెంట్ పర్మిట్ రాసిస్తాను!"

సంజూ ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. అతని మిత్రుల చేతులు మూడూ ఒకేసారి అతని రెండు భుజాల మీదా పడ్డాయి. వేళ్ళ నొక్కుల్లో మిత్రులు తనకి అండ దేస్తున్నారని సంజూ చిటికెలో గ్రహించాడు.

"అడ్వెంచర్ అయితే చేస్తాం సాబ్!" సంజూ ఉత్సాహంగా అన్నాడు.

"అచ్ఛా...హోటల్ రామ్‌గోపాల్...." అంటూ అతను కదలబోయాడు.

"సాబ్.."

సంజూ కంఠం అతన్ని ఆపింది. అతను ప్రశ్నార్థకంగా

చూశాడు.

"సాబ్..తమ పేరు?" సంజూ నసుగుతూ అడిగాడు.

"సి.ఐ.డి. ఆఫీసర్ గా అక్కడ గది తీసుకోలేదు నేను. 'శివలాల్' పేరుతో తీసుకున్నా!" అన్నాడతను నవ్వుతూ. "మీరక్కడికి రహస్యంగా రావాలి!"

సంజూ అరనిమిషంపాటు బుర్ర ఆడించాడు. "సాబ్, మీరు కార్లో వెళ్ళండి. అడ్డదారిలో పరుగెట్టి, మీకంటే ముందే అక్కడుంటాం!" అన్నాడతను ఉషారుగా నవ్వుతూ.

శివలాల్ నవ్వుతూ వెనక్కి తిరిగాడు.

2

గదిలో తన ఎదురుగా నించున్న నలుగుర్ని అతను చిరునవ్వుతో చూశాడు. ఎప్పుడు, ఎక్కడ దువ్వుకున్నారో తెలీదుగానీ నలుగురి క్రాఫులూ పచ్చీస్ ఆడుతున్నప్పట్లా చెల్లాచెదురుగా లేవు. సిగరెట్ వెలిగించి శివలాల్ పచార్లు ప్రారంభించాడు. ఆశ్చర్యంతో, ఒక్కరకం భక్తితో అతిన్నే చూస్తూ నలుగురూ మౌనంగా నిలబడ్డారు.

ఏదో ఆలోచనలో మునిగిపోయి, గదిలో ఆ నలుగురూ లేనట్టే పచార్లు చేస్తూ వుండిపోయిన శివలాల్ తటాలున ఆగాడు. అతి రహస్యమైన, అతి ప్రమాదమైన కార్యం మీద వెళ్ళడానికి తయారుగా నించున్న సైనికుల్లా తన ముందు కదలకుండా నించున్న నలుగుర్నీ, సూచనలివ్వబోయే మేజర్ లా చూశాడతను.

సంజూ, కేవల్ చంద్, ధనీరాం, బాల్ గోపాల్ లోపల్లోపలే వాళ్ళ పేర్లు తలుచుకుంటూ అతను సిగరెట్ పీకని గదిమూలకి విసిరాడు.

"సంజా.. రాత్రి పదిగంటలకి మీలో ఇద్దరు కటక్ రోడ్డులో ఊరవతల వుండాలి...." అతను ఆగాడు.

"జీ.." సంజా వినయంగా అన్నాడు.

"నువ్వూ, బాల్‌గోపాల్ మీరిద్దరూ.." అన్నాడతను లావుగా పొడుగ్గా వున్న బాల్‌గోపాల్‌ని చూస్తూ.

"పదిన్నరకి ఒక నల్లకారు మీ దగ్గరగా ఆగుతుంది. వెనకసీట్లో కూచోండి. డ్రైవర్‌తో మీరు మాట్లాడే అవసరం వుండదు. కారు రెండు కిలోమీటర్లు వెళ్ళి ఆగుతుంది. వెనకసీట్లో వున్న టార్చిలైట్లూ, బెత్తాలూ తీసుకోండి. కాసేపట్లో ద్రాక్షబుట్టల లోడ్‌తో ఒకలారీ వస్తుంది. దాన్ని వెళ్ళనివ్వండి. దాని వెనకాలే, రెండు-మూడు వందల గజాల దూరంలో ఒక అంబాసిడర్ — నంబర్ ఎ.ఎమ్.ఎన్. 453 — వస్తుంది. టార్చిలైట్లు వెలిగించి సిగ్నల్ ఇస్తూ రోడ్డుమధ్య నిలబడి, ఆ కార్ని ఆపండి. డ్రైవరు కాకుండా వెనకసీట్లో ఒక ఆసామీ వుంటాడు."

"అత నెవరు?" సంజా అడుగిలాడు.

"ఎవరైనా మనకి అనవసరం!" శివలాల్ సంజాని తీక్షణంగా చూస్తూ అన్నాడు. "కార్ని చెక్ చేయాలను. డిక్కీ తెరవాలని చెప్పి, డ్రైవర్ దగ్గర తాళాలు తీసుకో."

"దేనికని అడిగితే?" బాల్‌గోపాల్ అడుగిలాడు.

"డిక్కీలో బ్లూ ఫిలిమ్ వీడియో క్యాసెట్స్ వున్నట్టు మీకు రిపోర్టు వచ్చిందని చెప్పండి. నెమ్మదిగా మాట్లాడకండి. దబాయించండి. తెలుసుగా?" శివలాల్ ప్రశ్నించాడు.

"పోలీసుల్లాగా కనుపడుతుంటాం...అన్నట్టు..సాబ్...ఈ డ్రెస్సులో వెళ్తే ఫర్వాలేదా?" సంజా సందేహం వెలిబుచ్చాడు.

శివలాల్ చిన్నగా నవ్వాడు. "కాన్సెప్ట్లో, ఇందాకా టోపీలో వేసిన పైకం మీద అడ్వాన్స్ ఇస్తాను. ఫుట్ పాత్ మీద పాతిక రూపాయలకి దొరికే స్ట్రెచ్ పాంట్లు గుట్టలు గుట్టలుగా వున్నాయి. కాకిరంగువి కొనుక్కోండి. స్వెట్లర్లు వేసుకోండి; కాకీ చొక్కాలు లేకపోతే!"

"చొక్కాలూ దొరుకుతాయి.." బాల్‌గోపాల్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"తరవాత డిక్కీలోంచీ క్యాసెట్స్ తీసుకోవాలా సాబ్?" సంజా ప్రశ్నించాడు.

శివలాల్ చిన్నగా నవ్వాడు. "డిక్కీలో క్యాసెట్స్ వుండవు. మన కారు డ్రైవరు చప్పుడుకాకుండా అర డజను క్యాసెట్లు డిక్కీ తెరుస్తున్న మీకు అందిస్తాడు. డిక్కీ తెరిచేటప్పుడు కార్లోంచి దిగొద్దని ఇద్దరికీ హుకుమ్ ఇవ్వండి. తరవాత ఆ అరడజన్ క్యాసెట్స్‌నీ కార్లో ఆసామికి చూపించండి. బ్లూ క్యాసెట్స్ యెక్కడ తయారుచేశాడో చెప్పమని దబాయించండి. అతను అదిరి పోతాడు. ఆశ్చర్యపోతాడు. ఇంకా అదరగొట్టండి. పేరూ, ఊరూ, వృత్తి. డ్రైవర్ పేరూ, లైసెన్సూ. 'సి' సర్టిఫికెట్ దగ్గరా అడగండి!"

"తరవాత?" సంజా ఆశ్చర్యాన్ని దాచుకోలేకుండా వున్నాడు.

"అలాగే ఇరవై నిమిషాలపైగా ఆ కార్ని అక్కడే ఆపి, అతన్ని సతాయిస్తూ వుండిపోండి. క్యాసెట్ల గురించి

తనకేమీ తెలీదని అతను లబోదిబో అంటాడు. బెదిరించే ప్రయత్నం కూడా చేస్తాడు. ఇరవై నిమిషాలు దాటాక, మన డ్రైవర్ హారన్ మోగిస్తాడు. అప్పుడు బేరం చేయండి. మూడొంతులు కారతనే బేరంచేస్తాడు. చేయనివ్వండి. చెరో వెయ్యో, రెండువేలో లాక్కోండి. క్యాసెట్లు తీసేసుకుంటామనండి. డ్రైవర్ లైసెన్సు అదీ ఇచ్చేయండి. స్లోగా వెళ్ళిపొమ్మనండి. ఊరు దాటేదాకా అతని కార్ని ఫాలో అవుతామనండి. ఈ ఊరు దాటేక భువనేశ్వర్ రోడ్డుమ్మట పదికిలోమీటర్లదాకా ఆ కార్ని ఎస్కార్టుచేస్తున్నట్టు ఫాలో అవండి. అర్థమైందా?” శివలాల్ ఆగి ప్రశ్నించాడు.

సంజా బుర్ర ఆడించాడు. “పూర్తిగా అయింది సాబ్..అయితే!! ఒక సందేహం సాబ్...”

“ఏమిటి?” శివలాల్ ప్రశ్నించాడు.

“రెండేసి వేలు తీసుకొమ్మన్నారు. డ్రైవర్నికూడా కలిపి, ఆరు..లేకపోతే పది .తీసుకోవచ్చా? కార్లో వెళ్ళే కామందులు ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు చిక్కరు సార్!”

శివలాల్ పకపక నవ్వాడు. “మీరు వసూలుచేసే మొత్తం మీరు నాటకం ఆడే చాకచక్యంమీద ఆధారపడివుంటుంది!”

“బిల్‌కుల్ ఠీక్‌గా నాటకం ఆడతాం సాబ్. ఇద్దరూ కార్లోంచి కిందికి దూకి, కాళ్ళకి బుద్ధి చెప్పే లెవల్‌దాకా నాటకం జరిపిస్తాం!” సంజా వుద్రేకంతో అన్నాడు.

“రైట్! అయితే మీ ఇష్టం. అక్కడ నాటకం ఖరాబైతే, ఇరవై నిమిషాలలోగా ఆ కారు వచ్చేస్తే మీకు పైసా ఇవ్వను. పచ్చీసుకేసు బనాయిస్తాను!” శివలాల్ తీక్షణంగా చూస్తూ అన్నాడు.

"అచ్చా సాబ్!....సాబ్....." ఈసారి బాల్ గోపాల్ అన్నాడు.

శివలాల్ అతన్ని ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"సాబ్....ఆ బ్లూ క్యాసెట్స్....మాకేనా?" ఆశగా అడిగాడతను.

శివలాల్ మళ్ళీ నవ్వాడు. "మీకే! అయితే అవి బ్లూ క్యాసెట్లు కావు! మీరు ఎన్నోసార్లు చూసిన నాలుగో క్లాసు హిందీ సినిమాలు!"

బాల్ గోపాల్, సంజా నిరుత్సాహంగా చూశారు. "నాటకం తర్వాత, పదికిలోమీటర్లు వచ్చాక ఏం చేయాలి సాబ్?" సంజా అడిగాడు.

"నేషనల్ హైవేనుండీ కుడివేపుకి చీలిన మరో రోడ్డున్మొట మా డ్రైవరు మిమ్మల్ని తీసుకొస్తాడు. రండి. అక్కడ మరో చిన్న పని వుంటుంది. అది పూర్తి చేసి, నేనిచ్చే ఫీజు తీసుకుని ఎంచక్కా ఇళ్ళకెళ్ళండి!" శివలాల్ సిగరెట్ ముట్టిస్తూ ముగించాడు.

"సాబ్ ..." సంజా నసిగాడు.

"వాట్?"

"ఫీజుతో బాటు....పర్మనెంట్ పచ్చీస్ పర్మిట్ ఇస్తామన్నారు."

శివలాల్ నవ్వు ఆతన్ని అడ్డుకుంది. "సంజా, కారతన్నుండీ మీరు పీరైనంత యెక్కువగానే గుంజుకుంటారు. నేనూ ఇస్తాను. అంతా కలిపితే మీకు నలుగురికీ కనీసం అయిదేసి వేలు వస్తాయి. ఆ పైకాన్ని పచ్చీసులో పాడుచేసుకోకుండా ఏదో వ్యాపారం చేసుకోండి!"

నలుగురూ తలలు ఆడించారు. "సాబ్ ఠీక్ గా చెప్పారు!" అంతవరకూ విగ్రహాంలా నిలబడ్డ ధనీరాం

అన్నాడు.

"సాబ్.... నేనూ ధనీరాం కూడా కారు దగ్గరకు వెళ్తాం...." కేవల్ చంద్ ఆశగా అన్నాడు.

"కేవల్ చంద్, మీకు మరో అడ్వెంచర్ ఇస్తాను. వాళ్ళ అడ్వెంచర్ పూర్తయ్యేసరికి, సరిగ్గా మీ అడ్వెంచరూ పూర్తవుతుంది. అందరం పదికిలోమీటర్ల అవతల కల్సుకుందాం...."

"సాబ్....మా అడ్వెంచర్ ఏమిటో చెప్పలేదు...." ధనీరాం అందుకున్నాడు.

శివలాల్ జవాబిచ్చేలోగా సంజూ అడ్డుకగిలాడు. "సాబ్, పదికిలోమీటర్లు దాటివచ్చాక మాకు...మాకేం అపాయం జరగదుగా?"

శివలాల్ అతన్ని తదేకంగా చూశాడు. "సంజూ, అదృష్టవశాత్తూ మనకు మార్చ్చకుని, పచ్చీసుకేసు బనాయించకుండా మిమ్మల్ని తాత్కాలికంగా సిఐడీ వుద్యోగులుగా చేస్తున్నా. మీకు జరగాల్సిన ప్రమాదం పొద్దుటే తప్పిపోయింది! ధైర్యంగా పనిచేయండి!"

నలుగురూ మొహాలు చూసుకున్నారు. మెల్లిగా వాళ్ళ మొహాలమీద చిరునవ్వు ప్రత్యక్షమైంది. శివలాల్ గోడవారగా వున్న టేబుల్ మీద పెట్టిన తన ఫైలు పాకెట్ ని అందుకున్నాడు. అందులోని వందరూపాయల నోట్లలో అయిదింటినితీసి సంజూకి అందించాడు.

సంజూ అదరాబాదరా అందుకున్నాడు. ఏంచేయమన్నారన్నట్టు శివలాల్ వైపు చూశాడు.

"మీరిద్దరూ వెళ్ళండి. కాకీగుడ్డలు కొనుక్కోండి. కలిసి వెళ్ళకండి. విడివిడిగా వెళ్ళి, కొనుక్కోండి. గడ్డాలు నున్నగా గీసుకోండి. రాత్రి సరిగ్గా పదిన్నరకి ఊరవతల

టర్నింగ్ దగ్గర వుండండి!"

సలాం చేస్తూ సంజా, బాల్‌గోపాల్ గుమ్మం వైపు తిరిగారు. తలుపు తెరవబోతున్న సంజాని శివలాల్ పిలుపు ఆపింది.

"సంజా!"

సంజా, బాల్‌గోపాల్ — ఇద్దరూ తిరిగిచూశారు. శివలాల్ కళ్ళు సానపెట్టిన వజ్రాల్లా తళుక్కుమన్నాయి. అతను వాళ్ళ దగ్గరగా కదిలాడు. తీక్షణంగా వాళ్ళ కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

"సంజా.... ఈ అయిదువందల్లో తోక ఝాడించి, ఎక్కడో దాక్కుని పచ్చీసు ఆడుతూ వుండొచ్చని ఆలోచించకండి! చెప్పిన టైమ్‌కి అక్కడ ప్రత్యక్షం కాకుండా వుంటే, రేపట్లోగా మీరు యెక్కడున్నా గాలించి, పద్నాలుగోళ్ళు లోపల తోయిస్తాను!"

సంజా చిన్నలుచ్చుకుంటూ చూశాడు. "మేం పచ్చీసు ఆటగాళ్ళం సాబ్; వైలా పచ్చీసు జూలాయిలం కాదు!"

శివలాల్ చిన్నగా నవ్వాడు. "అచ్చా. మరో సంగతి. ఇప్పటిదాకా జరిగింది, రాత్రికి జరగబోయేదీ ఎవరికి తెలిసినా మీకు ప్రమాదమే! నలుగుర్లో యే ఒక్కరు నోరుజారినా నలుగుర్నీ కలిపి సబ్జీ చేయించేస్తాను!"

సంజా మాట్లాడకుండా నవ్వుతూ వెనక్కి తిరిగి, తలుపు తెరిచాడు. వాళ్ళిద్దర్నీ మాయంచేస్తూ తలుపు మూసుకుంది. శివలాల్ తతిమ్మా ఇద్దరివైపూ తిరిగాడు.

"ధనీరాం, కేవల్‌చంద్ ....మీరు చేయాల్సిన అద్వెంచరేమిటో చెప్తాను. జాగ్రత్తగా వినండి!" అంటూ శివలాల్ చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

3

రాత్రి పదిగంటలైంది. ఊరి చివర, లారీ డ్రైవర్లకోసం ప్రత్యేకంగా వెలసిన సర్దార్జీ హోటల్‌లోని లైట్లు ఆకలిగొన్న డ్రైవర్లని పిలుస్తున్నట్టున్నాయి. అయిదారు లారీలు రోడ్డు అంచుమీదా, మరికొన్ని హోటల్ ముందున్న ఖాళీ జాగాలో ఆగివున్నాయి.

స్టీరింగ్ వీల్ మీద రెండు మోచేతుల్నీ ఆన్చుకుని అతను తన లారీలో కూచున్నాడు అతని చూపులు వెదురు బొంగులతో, గడ్డితో తయారైన రహదారి భోజనశాల మీదే వున్నాయి. తను ఆ లారీని దాటి వచ్చేశాడు. మరో రెండు మూడు నిమిషాల్లో ఆ లారీ రావాలి. అందులోని వ్యక్తులు—ఇద్దరు డ్రైవర్లు—ఈ పూట ఇక్కడే భోంచేస్తారని అతనికి తెలుసు. మరో వంద కిలోమీటర్లు దాటితేగానీ ఇలాంటి హోటల్ దొరకదు. సాధారణంగా లారీ డ్రైవర్లందరూ ఇలాంటి హోటల్స్‌నే ఇష్టపడతారు. నులకమంచాలు. అప్పటికప్పుడు చికెన్, పావురాయి, కౌజుపిట్ట వగైరాల్ని చంపి, రడీచేసి వేడివేడిగా వండి సర్వ్‌చేస్తారు. మంచం మీద అలాగే నిద్రపోవచ్చు, కావాలంటే. ఎక్స్‌ట్రా ఛార్జీ లేదు. టౌన్స్‌లో, సిటీస్‌లో ట్రాఫిక్ రోడ్లమీద లారీల్ని ఆపి హోటళ్ళలో తింటూ కూచోడం కుదరదు.

అంచేత ఆ లారీ ఇక్కడికే వస్తుంది. ఇక్కణ్ణుంచీ మరో హోటల్ వున్న దూరాన్నీ, ప్రస్తుతం టైమునీ, మధ్యాహ్నం వాళ్ళిద్దరూ భోంచేసిన టైమునీ ఆధారంగా తీసుకుని వాళ్ళు ఇక్కడ తిండితింటానికి ఆగుతారని నిర్ణయించాడు. తన అంచనా తప్పుకాదు. మధ్యాహ్నం భోంచేస్తూ, రాత్రి భోజనం చేయబోయే ఈ హోటల్

గురించి వాళ్ళిద్దరూ మాట్లాడుకోడం తను స్వయంగా విన్నాడు!

రియర్ వ్యూ మిరర్ తళుక్కుమంది. అది ఆ లారీదే అయ్యుండాలి. అతను ఇంజన్ స్టార్టు చేశాడు. లారీ కొద్దిగా ముందుకి కదిలి, ఆగింది. వెనకనుంచీ లైట్ సిగ్నల్స్. లారీ అతన్ని దాటి మెల్లిగా వెళ్తోంది. అతను లారీని పోనిచ్చాడు. ఆ లారీకీ, తనకీ మధ్య మరో బండి రాకూడదు.

ముందు లారీ ఆగకుండా, హోటల్ ముందున్న లారీల్ని దాటి వెళ్ళిపోతోంది. సాలోచనగా అతను కళ్ళు చిట్లించాడు. హెడ్ లైట్లు కాంతిలో ముందు లారీ నంబరు స్పష్టంగా అవుపిస్తోంది. తనకి కావాల్సిన లారీ అదే. అయితే, ఇక్కడ ఆగకుండా ఎందుకు వెళ్తోంది? తన అంచనా తప్పిందా? ఇక్కడ భోజనం చేసే ఆలోచనని మార్చుకున్నారా, వాళ్ళిద్దరూ? ఆగకుండా వెళ్ళిపోతే, తనేం చెయ్యాలి? ఆ లారీ ఇక్కడ ఖచ్చితంగా ఆగుతుందన్న నమ్మకం మీద ఆధారపడి తను ముందే, ఎన్నో ప్లాన్ చేశాడు. తన అంచనా అడ్డంతిరిగితే ఏం చేయాలి? శరవేగంగా ఆలోచిస్తూ అతను అసంకల్పితంగా బ్రేక్ నొక్కాడు.

ముందు లారీ స్లో అయ్యింది! సగర్వంగా నవ్వుకుంటూ అతను దాని వెనకాలే తన లారీని పోనిచ్చాడు. హోటల్ సరిహద్దుని కొద్దిగా దాటి ఆ లారీ ఎందుకు ఆగుతోందో అతనికి చిటికెలో అర్థమైంది. తరవాత వచ్చి ఆగే లారీలు దారిని బ్లాక్ చేయకుండా ఆ డ్రైవరు ముందు చూపుతో ముందు ఆపుతున్నాడు!

కొద్దువారకి తిప్పి, ఆగిన లారీకి పది అడుగుల

దూరంలో తన లారీని ఆపాడతను. లోపలి లైటు వేయకుండా, చీకట్లో అలాగే కూచుని స్టీరింగ్ మీదికి వొంగాడు. అతని కళ్ళు రెప్ప వేయకుండా చూస్తున్నాయి.

ముందు ఆగిన లారీ రెండువైపులా డోర్లు తెరుచుకున్నాయి. ఇద్దరు వ్యక్తులు కిందికి దిగారు. డోర్లు చప్పుడు చేస్తూ మూసుకున్నాయి. ఇద్దరూ దగ్గర్లో వున్న హోటల్ వేపు నడుస్తున్నారు. అతను చెవులు రిక్కించాడు. తగ్గుస్వరంలో వాళ్ళు మాట్లాడుతున్న మాటలు అతనికి వినిపించలేదు.

ఇద్దరూ హోటల్ లోపలి భాగంలోకి వెళ్తే, తనకి చాలా సమయం కలిసొస్తుంది. గొడవా తప్పుతుంది! ఆలోచిస్తూ అతను కిందికి దిగాడు. డోర్ని తోసి, ఎడం వైపున్న డోరు దగ్గరగా నడిచాడు. సిగరెట్ ముట్టిస్తూ, లారీకి ఆనుకున్నాడు. రెండు జతల కళ్ళు తనవేపు చీకట్లోంచీ చూస్తూంటాయా? ఆలోచిస్తూ అతను హోటల్ వైపు చూశాడు.

ఇందాకా లారీ దిగిన వ్యక్తులిద్దరూ లోపలికి వెళ్ళలేదు. నులక మంచాన్ని కొంచెం ముందుకి లాగి, తమ లారీ వేపు తిరిగి కూచున్నారు! అతని పెదవులు చిరునవ్వుతో విచ్చుకున్నాయి. గొడవ తప్పేలా లేదు! నవ్వుకుంటూ అతను లారీ డోర్ తెరిచాడు. చీకట్లో అతని చెయ్యి లోపలికి సాగింది. సీటు మూల పెట్టిన చిన్న టేప్ రికార్డర్‌ని అతను ఇవతలికి తీశాడు. అతని వేలు కదిలింది.

'గుమ్‌నామ్ హైకోయీ...బద్‌నామ్ హైకోయీ...' లతామంగేష్కార్ పాడటం ప్రారంభించింది. టేప్ రికార్డర్ వాల్యూంని కొద్దిగా పెంచి అతను రెప్పవేయ

ఖండా హోటల్ వైపే చూడసాగేడు.

చిరునవ్వుతో, చీకట్లో అతని పెదవులు కదిలాయి. హోటల్ కుడివేపున చీకట్లో కదులుతున్న నీడలు.... రెండు.. మూడు...లీలగా అతనికి కనిపించాయి. శంకర్ జైకిషన్ సంగీతానికి ప్రాణంపోస్తున్న లతామంగేష్కర్ కంఠాన్ని పూర్తిగా వినలేకపోతున్నందుకు విచారిస్తూ అతను టేప్ రికార్డర్ని ఆఫ్ చేశాడు. మెల్లిగా దాన్ని పాంటు జేబులోకి దోపాడు.

• • •

చీకట్లోంచి వాళ్ళు ముగ్గురూ వెలుగులోకి జరిగారు. ఇద్దరు మగాళ్ళు. ఒక యువతి. నులక మంచంమీద యెదురుచూస్తున్న యిద్దరు డ్రైవర్ల దగ్గరగా ముగ్గురూ ఆగారు.

ఒక యువకుడు ధనీరాం, చొరవగా ధైర్యం చెప్తున్నట్టు యువతి చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

“చెల్లాయ్, ఎవడు?” ఇద్దరు డ్రైవర్లనీ చూస్తూ ప్రశ్నించాడతను.

“ఇతనే!” లావుగా, బుర్రమీసాల్తో భీకరంగా డ్రైవర్ని చూపిస్తూ అరిచింది యువతి.

డ్రైవర్లిద్దరూ తలలు తిప్పి ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తున్నారు.

ధనీరాం తటాలున ముందుకి వంగాడు. బుర్రమీసాలతని చొక్కా కాలర్ని ఎడంచేత్తో పట్టుకున్నాడు. “బద్మాష్! లఫంగే!...”

బిత్తరపోయిన బుర్రమీసాలతను ధనీరాం చేతిపట్టు నుంచీ కాలర్ని విడిపించుకునే ప్రయత్నం చేశాడు.

"ఎవరు మీరు? ఏమిటిది?" అయోమయంగా అడిగాడతను.

"డొక్కులారీ తోలే పుండాకోర్, ఇంటిముందు నించున్న నా చెల్లెమ్మకి కన్నుగీటి, చేత్తో సైగ చేస్తావ్?" ధనీరాం గర్జించాడు.

బుర్రమీసాలతను ఏదో చెప్పబోయాడు. ధనీరాం పాదం కుండలావున్న అతని బొజ్జమీద విసురుగా తాకింది. మాట్లాడబోయిన డ్రైవర్ 'ఉఫ్' అంటూ చప్పుడు చేశాడు. అప్రయత్నంగా అతను రెండు చేతుల్తో బొజ్జని తడువుకున్నాడు.

హఠాత్తుగా జరిగిన సంఘటనకి అదిరిపోతూ రెండో డ్రైవర్ తన మిత్రుణ్ణి ఆదుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ, ముందుకి వంగి ధనీరాం చేతిని పట్టుకోబోయాడు. అయితే కేవల్ చంద్ అతన్ని ఆపేశాడు. రెండు చేతుల్తో అతని జుట్టు పట్టుకుని బలంగా వెనక్కి లాగేడు. డ్రైవర్ విసురుగా వెనక్కి పడ్డాడు. కూడబలుక్కున్నట్టు ధనీరాం, కేవల్ చంద్ బిగ్గరగా అరవడం ప్రారంభించారు. వాళ్ళతో వచ్చిన యువతి ఆపకుండా తిట్టడం ప్రారంభించింది.

హోటల్లో కలకలం బయల్దేరింది. అక్కడా ఇక్కడా మంచాలమీద కూచున్న డ్రైవర్లు ఆదరాబాదరా అక్కడికి చేరుకున్నారు. అప్పటికే ధనీరాం తన డ్రైవర్ని కూడా వెల్లకిలా తోసేశాడు. డ్రైవర్లిద్దరి తలలూ మంచంపట్టీని దాటి కిందికి వేళ్ళాడుతున్నాయి. ధనీరాం, కేవల్ చంద్ ఇద్దరి జుట్లనీ పట్టుకుని కిందికి అదిమిపెట్టారు. అందరూ ఒకేసారి అరుస్తున్నారు. గందరగోళం చూడ్డానికి,

గొడవ ఆపడానికి వచ్చినవాళ్ళు మంచం చుట్టూ గోడలా నిలబడ్డారు.

• • •

అతను చకచకా కదిలాడు. గొడవ ఇంక ఏ రూపం ధరిస్తోందో, ఏమవుతుందో అతనికి అవసరంలేదు! నవ్వుకుంటూ ముందు ఆగిన లారీవేపు దొంగ-గా నడుచుకెళ్ళాడు. ఒక్క ఉదుటతో డ్రైవర్ సీట్లోకి ఎక్కాడు. సగం కాలిన సిగరెట్ ని మెల్లిగా కిటికీలోంచీ జారవిడిచాడు. క్రితంరోజు తను తెలివిగా ఇగ్నిషన్ కీని లాగేశాక డ్రైవర్ మరో కీ ఏర్పాటుచేసుకున్నాడా? చకచకా ఆలోచిస్తూ అతను చేతుల్లో తడిమాడు. కట్ చేయబడిన వైర్లు అతని చేతికి తగుల్తూ, మరో ఇగ్నిషన్ కీ లేదని అతనికి తెలియజేశాయి. నవ్వుకుంటూ, నిర్భయంగా అతను వైర్ల చివర్లని కనెక్టు చేస్తూ లారీని స్టార్టుచేశాడు. వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా నిర్భయంగా లారీని ముందుకి పోనిచ్చాడు. ముప్పై గజాల దూరంలో ఆపాడు. చీకట్లో అతని చేతులు కదిలాయి. క్యాబిన్ లైటు వెలిగింది. అతని కళ్ళు చురుగ్గా అంతా కలయజూశాయి. డాష్ బోర్డు మీద డ్రైవర్ పడేసిన....టవలూ....సంచీ....సిగరెట్ పాకెట్....వేస్టు, ఊదొత్తుల పాకెట్....అగ్గిపెట్టె.... అన్నీ పడున్న ప్రదేశాల్ని గుర్తుంచుకుంటూ అతను అన్నింటినీ చకచకా తీసుకున్నాడు. డ్రైవర్ సీటు వెనక ఉన్న కంపార్టుమెంట్ లోంచీ ట్రిప్ షీట్, లాగ్, లైసెన్స్ వగైరాలున్న రెక్సిన్ కవర్ని తీసుకున్నాడు. బెర్తు కిందికి తొంగి చూశాడు. రెక్సిన్ తో తయారైన రెండు చేతి సంచీలు....వాట్ని కూడా తీసుకుని అతను లైటు తీసేశాడు. కిందికి ఉరికాడు.

హోటల్ ముందు యుద్ధం తీవ్రస్థాయికి చేరుకున్న ట్టుంది. ధనీరాం, కేవల్‌చంద్ యువతి — ముగ్గురి కంఠాలూ తతిమ్మా కంఠాల్ని పూర్తిగా మింగేస్తూ పెడబొబ్బలు పెడుతున్నాయి! నవ్వుకుంటూ అతను తన లారీలోకి ఎక్కాడు. లైటు వేశాడు. ఖాళీగా వున్న క్యాబిన్ని తృప్తికరంగా చూస్తూ ముందు లారీలోంచీ తెచ్చిన వస్తువుల్ని, దాదాపుగా ఆ లారీలో అవిపడున్న ప్రాంతాల్లా అవుపించే చోట్లలో పడేశాడు. సంచుల్ని వెనకున్న పొడుగాటి సీటుకింద పడేశాడు. ఏర్పాటు చేసిన సెట్టింగుని ఓసారి పరిశీలనగా చూశాడు. వైర్ల కొసల్ని తగిలిస్తూ స్టార్టు చేశాడు. లారీ మెల్లిగా ముందుకి కదిలింది. కిటికీలోంచీ తల ఇవతలకి దూర్చి, రోడ్డుమీద కిందికి చూస్తూ నెమ్మదిగా లారీని పోనిచ్చా డతను. తను పడేసిన సిగరెట్ పీక ఇంకా కాలుతూ ఎర్రగా తనకి సిగ్నల్ ఇస్తోంది! అతను సగర్వంగా నవ్వు కున్నాడు. సిగరెట్ పీక ఆరిపోయేలోగా తను లారీల్ని స్థానాలు మార్చాలనుకున్నాడు; మార్చేశాడు!

సిగరెట్ పీక కిటికీ సరిహద్దుకి వచ్చేదాకా పోనిచ్చి, అతను లారీని ఆపేశాడు. ఇంజన్ని ఆఫ్ చేసి, క్షణంలో కిందికి దిగాడు. అతని పెదవులు చిరునవ్వులో విచ్చు కున్నాయి. ధనీరాం, కేవల్‌చంద్ నాటకాన్ని రసపట్టులోకి దించేస్తున్నారు. ఇద్దరి మాటలూ ఇప్పుడు బూతులుగా మారుతున్నాయి.

జేబులోంచీ టేప్ రికార్డర్ తీశాడతను. క్షణంలో లతామంగేష్కర్ ఇందాకా ఆపేసిన గుమ్‌సుమ్ పాట ప్రారంభించింది. వాల్యూంని పూర్తిగా పెంచుతూ, అతను సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ ఊదుతూ గొడవ

జరుగుతున్న వేపు ఒకసారి చూసి దూరంలో, చీకట్లో ఆపిన లారీ వైపు అడుగులు వేయసాగేడు.

తన లారీ, వాళ్ళ లారీలా అవుపించడానికి అవసరమైన జాగ్రత్తలన్నీ తను తీసుకున్నాడు. నంబరు ప్లేటు మార్చాడు. అసలు లారీ స్టీరింగ్ వీల్ కి చుట్టినట్టే, అదే డిజైన్‌లో, కలర్ ప్లాస్టిక్ వైర్ చుట్టించాడు. క్యాబిన్ ముందు భాగంలో, వెనకా డ్రైవరు భక్తితో, రక్తితో అతికించుకున్న గోల్డెన్ టెంపుల్, పూరీ జగన్నాథ్ టెంపుల్ గోపురం, అజ్మీర్ దర్గా స్టిక్కర్లనీ, మందాకిని ఫోటోనీ అతికించాడు; కష్టపడి సంపాయించి డ్రైవర్ సీటు—వీపు ఆనుకునే భాగంలో అరచేతి వెడల్పులో, స్పాంజి లాగేశాడు; రెక్జిన్ని చీల్చి. గేర్ రాడ్ కి ట్రాన్స్ పరెంట్ రెడ్ కలర్ నాబ్ ఫిక్స్ చేశాడు. మనిషి పెద్ద పెద్ద మార్పుల్ని వెంటనే గుర్తించడు. చాలా చిన్న చిన్న మార్పుల్ని స్పర్శతో, ఒక్క చూపుతో చిటికెలో పసిగట్టేసాడు — చూడకుండా తన గొడుగు బదులుగా పొరపాటున మరో గొడుగు తీసుకుని వెళ్ళిపోతున్న వ్యక్తి అరచేతి ఫీలింగ్‌తో అది తన గొడుగు కాదని పోల్చుకున్నట్టు!

రెండూ సరికొత్త అశోక్ లైలెండ్ లారీలే. రెండింటి రంగూ ఒకటే. పికప్ కూడా సహజంగా ఒక్కటిగానే వుండాలి! ఎంతో ఆలోచించి, తను ప్లాన్ చేశాడు. ఎన్నో జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాడు. అయినా డ్రైవరు తను తోలుతోంది తన లారీ కాదని, కాసేపు తర్వాత పోల్చుకోవచ్చు. లోపల్లోపల అతను అలా ఫీలయ్యే అవకాశం వుంటుంది. అయితే, ఆ 'రిఫ్లెక్స్'కి కొంత టైం పడుతుంది. ఆ వ్యవధిని పొడిగించడానికి తను ఏర్పాటు చేసిన ఫైటింగ్

సహాయపడుతుంది! ఈ రాత్రికి వంతు ప్రకారం లారీని డ్రైవ్ చేసే వ్యక్తికి అరచేతులు కొద్దిగా, కొద్దిగా నీ— వాచేలా ధనీరాం ఏర్పాటు చేసాడు! యుద్ధం పూర్త య్యాక, అవమానంతో, కోపంతో, డ్రైవర్ అన్యమనస్కంగా వుంటాడు. చేసిన పొరపాటేమిటో అర్థంకాక అనుకున్న విధంగా తిండి తినలేక, తనదికాని, ఊళ్ళో ఎదిరించలేక ఓడిపోయి, కల ఖరాబు అయిపోయిన డ్రైవర్, ఆలస్యం చేయడానికి యేమాత్రం వీలులేని పరిస్థితిలో, ఆదరాబాదరా లారీ ఎక్కి, తిట్టుకుంటూ, జరిగిందాన్ని గురించి సహచరుడితో ఆపకుండా చర్చిస్తూ కనీసం కొన్ని పదుల కిలోమీటర్ల దూరం ఆవేశంతో లారీని తోలుకుపోతాడు. ఆ పరిస్థితిలో వున్న ఆ డ్రైవర్ మానసికస్థితిమీద తను తన ప్లానంతనీ బేస్ చేశాడు!

తను ఆ స్థితిలో వుంటే, ఎలా ప్రవర్తించగలడో ఆ డ్రైవరూ అలాగే సహజంగా ప్రవర్తిస్తాడు, ఎక్కువసేపు కాకపోయినా! అయినా తనకి అట్టే సమయం అవసరం లేదు కూడా. పైగా వెనక ఎస్కార్టుగా వచ్చే కారు, లారీని ఆగనివ్వదు. ముందు నిర్ణయించుకున్న టైమ్ టేబుల్ ప్రకారం, ఖచ్చితంగా ఆ లారీ ఉరకలెత్తాల్సిందే! ఖచ్చితంగా. నిర్ణయించిన కాలానికి గమ్యస్థానం చేరుకోవాల్సిందే! అది కూడా తన ప్లాన్‌కి బ్రహ్మాండంగా సహకరిస్తుంది.

టేప్‌రికార్డర్ని ఆఫ్ చేసి, అతను దూరంలో ఆగిన తనదికాని లారీలోకి ఎక్కాడు. స్టీరింగ్ ముందు కూచున్నాడు. వైర్లని తాకించాడు. స్టార్టు చేశాడు. లారీని పోనిచ్చాడు. కాస్సేపట్లో లారీ మలుపు తిరిగింది. యాంత్రికంగా అతను వేగం పెంచాడు. ఆశ్చర్యంతో అతను

నవ్వుకున్నాడు. ఇప్పుడు తన చేతుల్లో పరుగెడుతున్న లారీ, మూడు రోజులుగా తను తోలుతున్న లారీలాగే వుంది! అప్రయత్నంగా అతను ఈల వేశాడు. ఒక అర గంటపాటు ఆ డ్రైవరు కూడా తనలాగే అనుకుంటే చాలు! తను అనుకున్నది జరిగాక, అతను అసలు విషయం, లారీల మార్పిడి గురించి పసిగట్టి, బొబ్బరెట్టినా మరేం ఫర్వాలేదు!

నవ్వుకుంటూ అతను లారీని మలుపు తిప్పాడు. కుడి చేత్తో జేబులోంచి టేప్ రికార్డర్ని లాగాడు. బటన్ని నొక్కి, కొద్దిగా రీవైండ్ చేశాడు. ఆపాడు. ప్లే బటన్ నొక్కాడు. లతామంగేష్కర్ నూతనోత్సాహంతో ప్రారంభించింది; గుమ్‌నామ్ హై కోయీ....

4

మలుపు తిప్పబోతూ అతను లారీని స్లో చేశాడు. ఎర్రగా తయారైన అతని కళ్ళు మూతలు పడకుండా రోడ్డుని తీక్షణంగా చూస్తున్నాయి.

"గంటపైగా ఆలస్యం అయింది. స్పీడుగా పోనీ. చెప్పిన టైమ్‌కి అక్కడికి చేరుకోకపోతే బాస్ మండి పడతాడు!" పక్కనే కూచున్న రెండో డ్రైవర్ కర్తార్ అన్నాడు.

దుర్గాదాస్ వేళ్ళు స్టీరింగ్ చుట్టూ బిగుసుకునే ప్రయత్నం చేశాయి. అతను తన సహచరుడివేపు చూడలేదు. అప్రయత్నంగా పళ్ళు కొరుక్కున్నాడు.

"లంజాకొడుకులు! దాని మాటలు నమ్మి గొడవకి దిగారు....ఆలస్యమవుతుందని అనుమానించాను. లేకపోతే, ముగ్గుర్నీ తాటవొలిచేద్దును!"

"దుర్గా.. కన్ను గీటావా?" కర్తార్ అడిగాడు.

దుర్గాదాస్ తటాలున తలతిప్పి కర్తార్‌ని ఎర్రగా చూశాడు.

"నోర్ముయ్! ఆ గాడిదల బరువు ఇప్పుడు నిన్ను వుతికేస్తాను!" దుర్గాదాస్ గర్జించాడు. ఈసారి స్లో చేయకుండా లారీని మలుపు తిప్పాడు. లారీ రోడ్డు అంచుదాకా వెళ్ళి ఊగిపోతూ తిరిగింది. అప్రయత్నంగా దుర్గాదాస్ వేళ్ళని స్టీరింగ్ చుట్టూ బిగించాడు. పళ్ళు బిగపట్టి లారీని స్టెడీ చేశాడు.

"అబ్బ! వేళ్ళు వాచిపోయాయి ..."

"నాకూడా.... ఆ సన్నాసులు పోలీసుల్లాగా వేళ్ళ మీదా, కణుపులమీదా ఆదేపనిగా వాయించారు!" కర్తార్ అరచేతుల్ని మెల్లగా రుద్దుకుంటూ అన్నాడు.

తటాలున లారీ ఆగింది.

"క్యాహువా?" కర్తార్ అరిచాడు.

దుర్గాదాస్ మాట్లాడకుండా లోపలిలైటు వేశాడు. అతని కళ్ళు స్టీరింగ్‌నీ, గేర్ రాడ్‌నీ, బోనెట్‌నీ, తరవాత క్యాబిన్‌నీ అనుమానంగా చూశాయి.

"అరే.... క్యా...." కర్తార్ ప్రారంభించాడు.

దుర్గాదాస్ ఎర్రటి కళ్ళు అతనివైపు తిరిగాయి. అయితే ఆ కళ్లల్లో కోపంలేదు. ఏదో అనుమానం....

"కర్తార్ .... గాడీ మనది కాదేమో అనిపించింది, చేతులకి ...కొత్త బండిలోని కొత్త పార్ట్సని ముట్టుకున్నట్టనిపిస్తోంది ఎందుకో...."

కర్తార్ కళ్ళు క్యాబిన్‌లో అటూ, ఇటూ పరుగులు తీశాయి. చిన్నగా నవ్వాడతను. "బండి పాతదే. మనదే. చేతులే. నీవి కావు!"

"క్యా...."

"రూపుమారిపోయి, అరచేతులూ, వేళ్ళు కొత్తగా తయారయ్యాయిగా! మునుపట్లా స్టీరింగుని పట్టుకోలేవుగా!" కర్తార్ నవ్వుతూ వివరించాడు.

దుర్గాదాస్ మాట్లాడకుండా అరచేతుల్ని పరిశీలనగా చూసుకున్నాడు. కొద్దిగా వాచాయి. కర్తార్ వైపు చూస్తూ కింది పెదవిని కొరుక్కున్నాడు. అనుమానంతో అతని కళ్ళు చిన్నగా అయ్యాయి.

"చేతులు కొద్దిగా మొద్దుబారాయి; నిజమే. అయినా బండి కదలికలో యేదో కొత్తదనం తెలుస్తోంది.... కర్తార్ టార్చిలైటందుకో...." అంటూ అతను డోర్ తెరిచాడు. కర్తార్ అందించిన టార్చి పట్టుకుని కిందికి దిగాడు. లారీ ముందుకి నడిచాడు. లారీ పైభాగాన్ని, ముందు భాగాన్ని టార్చి కాంతిలో పరీక్షగా చూశాడు. జై భవానీ ట్రాన్స్‌పోర్టు ...అదే....పాలోచనగా దుర్గాదాస్ టార్చి ఫోకస్ చేస్తూ, చూస్తూ లారీని ఒకసారి ప్రదక్షిణం చేశాడు.

"దుర్గాభాయ్....పదితిట్లూ, నాలుగు తన్నులూ తినేసరికి నీకు కొద్దిగా బుర్ర తిరిగినట్టుంది! కమాన్ వెళ్దాం!" కిటికీ దగ్గరగా ఆగిన దుర్గాదాస్‌తో నవ్వుతూ అన్నాడు కర్తార్.

దుర్గాదాస్ మాట్లాడకుండా డోర్ పక్కనే రాసి వున్న లారీ వోనర్ షిప్ వివరాలూ, ఛాసిస్ నంబరూ వగైరాల్ని పరిశీలిస్తూ వుండిపోయాడు. నిట్టూరుస్తూ మెల్లిగా కదిలాడు. స్టీరింగ్ ముందు కూచుని కొలిమి తిత్తిలా బుసకొట్టాడు. టార్చిని కర్తార్ వైపు చాచాడు. వెనక్కి వాలి మెల్లిగా సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"అరే భలో! కాస్సేపట్లో కారు వచ్చేస్తుంది!" కర్తార్ హెచ్చరించాడు.

"అంతా అదే....అయినా ఏదో కొత్తగా అనిపిస్తోంది...." చెదిరిన మీసాల్ని సర్దుకుంటూ మెల్లిగా గొణిగాడు దుర్గాదాస్.

"అరే....భలో యార్! దెబ్బలూ తిట్లూ తిన్నప్పుడు మనిషికి లోకం పూర్తిగా కొత్తగా కనిపిస్తుంది!" కర్తార్ తొందర పెట్టాడు.

దుర్గాదాస్ నిట్టూర్చి, లారీని పోనిచ్చాడు.

• • •

చెట్ల చాటున చీకట్లో—రోడ్డుకి దూరంగా—ఆగిన లారీని అనుకుని అతను సిగరెట్ పీలుస్తూ వుండిపోయాడు. కొన్ని నిమిషాల్లో కారు రావాలి....అంతా సక్రమంగా జరిగివుంటే! అంతా సక్రమంగానే జరిగివుంటుందని అతనికి తెలుసు. అన్ని కోణాల్నుంచీ క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి వేసిన ప్లాన్ సాధారణంగా చెడిపోదు. నవ్వుకుంటూ అతను రేడియం డయల్ వాచీ చూసుకున్నాడు. లారీ ఈపాటికి అక్కణ్నుంచీ కదిలివుండాలి. అంత గలభా జరిగాక డ్రైవరిద్దరూ భోంచేస్తూ కూచోలేరు. ధనీరాం, కేవల్ చంద్ తిట్లతో వాళ్ళ కడుపులు ఎప్పుడో నిండిపోయి వుంటాయి!

చెట్ల కొమ్మలమీద నాట్యం చేసిన వెలుతురు అతన్ని నిటారుగా నిలబెట్టింది. సిగరెట్ పీకని కిందపడేసి అతను టార్చిలైటు తీశాడు. కారు వస్తున్న శబ్దం ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో అతనివైపు దూసుకొస్తోంది. కొంచెం దూరం నడిచి అతను టార్చిలైట్ సిగ్నల్స్ ఇవ్వడం ప్రారంభించాడు....

ఆగిన కార్లోంచి నలుగురూ కిందికి దిగారు. అతను వాళ్ళని చిరునవ్వుతూ చూశాడు. స్టీరింగ్ ముందు కూచున్న వ్యక్తి కిందికి దిగలేదు.

"నమస్తే సాబ్!" సంజా ఉషారుగా అన్నాడు.

"సంజా....అంతా అనుకున్నట్టు జరిగిందిగా?" అతను, శివలాల్ ప్రశ్నించాడు.

"పూర్తిగా సాబ్. అయితే తొమ్మిదికేలే ఇచ్చాడు సాబ్...." సంజా చిన్నగా నవ్వాడు. "దూరదరం దాకా ఆ కార్ని ఫాలో చేశాం. దార్లో, హోటల్ దగ్గర మీరు చెప్పినట్టు కొద్దిగా స్లో చేసి, ధనీరాంనీ, కేవల్ చంద్ నీ ఎక్కించుకున్నాం...."

"రైట్! ధనీరాం, అక్కడేం జరిగింది?"

"అచ్ఛాహై సాబ్! నోరెత్తడానికి వీల్లేకుండా లిట్ల రక్తం కురిపించాం. నాలుగు తగిలించాం. మీరు చెప్పినట్టు ఇద్దరి వేళ్ళూ కొద్దిగా నలగ్గొట్టాం!" ధనీరాం నవ్వాడు. "తరవాత గుమ్ నామ్ పాట విన్నాం. ఆ తరవాత పది నిమిషాలకి నాటకం ముగించాం!"

"రైట్....అదిగో ఆ లారీలో ద్రాక్షపళ్ళ బుట్టలున్నాయ్. వాటిన్ని కిందికి దించండి!" శివలాల్ ఉత్తరువిచ్చాడు.

"దేనికి సాబ్?" సంజా అడిగాడు.

"ప్రశ్నలు అడక్కండి. పైసలు అడగండి, కావాలంటే...." శివలాల్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అచ్ఛా సాబ్!"

"ఆ బుట్టల్ని వొకసారి నేను చెకప్ చేస్తాను. తరవాత లారీని, బుట్టల్ని ఇక్కడే వదిలేస్తాం. బుట్టల్ని లోడ్ చేయండి, తరవాత మా డిపార్టుమెంట్ లారీని

స్వాధీనం చేసుకుంటుంది!"

"అలాగే సార్!" సంజా ఉషారుగా అన్నాడు.

• • •

అతని పెదాలమధ్య ఇరుక్కున్న సిగరెట్ పొగని చిమ్ముతోంది. అతని చేతులు స్టీరింగ్ మీద చాకచక్యంగా కదులుతున్నాయి. వజ్రాల్లా మెరుస్తున్న అతని కళ్ళు హెడ్ లైట్స్ చిమ్ముతున్న వెలుగుమీదే వున్నాయి. హెడ్ లైట్ల కాంతి తారు రోడ్డుమీద పరుచుకున్న కారుచీకటిని వెనక్కి తోస్తోంది. కారు ఎనభై కిలో మీటర్ల వేగంతో దూసుకుపోతోంది.

"డార్లింగ్ ...."

వెనక సీటుమీంచి వచ్చిన పిలుపు అతని ఏకాగ్రతకి భంగం కలిగించింది. మాట్లాడకుండా అతను పెదాల మధ్యనుంచీ సిగరెట్ నితీసి, కిటికీగుండా రోడ్డుమీదికి వొదిలాడు.

వెనకనుంచీ రెండు చేతులు అతని భుజాలమీద వాలాయి.

"డార్లింగ్ ....

"ఊఁ ...."

"ఏమిటిదంతా?"

"ఏమిటి?" అతను ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.

"నూటాబూటూ హ్యాటూ తగిలించావు. కారు డ్రైవర్లా నటించుతున్నావు. వాళ్ళ వెనకళ్ళలో అక్కడికీ ఇక్కడికీ కార్లో తిప్పి, తిప్పి అలసిపోయాను! అదంతా ఎందుకు? ...."

అతని నవ్వు ఆమెకి అడ్డుకగిలింది. "అలసిపోయా వుగా; హాయిగా నిద్రపో!"

"నిద్ర...కస్తేగా, పోడానికి?" ఆమె సన్నగా నవ్వింది.

"ఆల్‌రైట్! ఫ్లాస్క్‌లో వేడివేడి మసాలా టీ వుంది. తాగి, కాని నిద్రను రాలేనంత దూరంగా తరిమేయ్. కాస్సేపట్లో కథ చెప్తాను!" అన్నాడతను, ఇప్పుడు తన మెడమీద నిమురుతున్న ఆమె వేళ్ళని ప్రేమగా రాస్తూ.

ఆమె చేతులు దూరంగా జరిగాయి. ఉక్రోషం నటిస్తూ ఆమె రువ్విన నిట్టూర్పు అతనికి నవ్వు తెప్పించింది. తను ఇప్పుడిప్పుడే రిలాక్స్ అవలేదు. ఇంకా 'యాక్సిడెంట్ ప్రోన్' ఏరియాలోనే వున్నాడతను! ఎన్నో వాహనాల్ని గడిచిపోయిన నాలుగు గంటలుగా తను ఓవర్ టేక్ చేశాడు. కానీ తను దాటాల్సిన, అధిగమించాల్సిన వాహనాలు రెండు ఇంకా తనకి అవుపించలేదు....

ఆలోచిస్తూ అతను సిగరెట్ వెలిగించాడు. గమ్యస్థానాన్ని బట్టీ ఆ రెండింటికీ మరో దారిలేదు. ఈ నేషనల్ హైవేనుంచీ మరో రోడ్డుకి తిరగడానికిలేదు. ఎంత తిరిగినా మళ్ళీ హైవేకి చేరాల్సిందే....తనకన్నా మూడు గంటల ముందు ఆ రెండూ ఆ ప్రాంతాన్ని దాటి వుంటాయి. మూడుగంటల ముందు వెళ్ళిన లోడెడ్ లారీని కార్లో అందుకోడానికి మరీ అన్నిగంటల వ్యవధి అవసరంలేదు. తను వేగం తగ్గించకుండా వస్తున్నాడు....

అప్రయత్నంగా అతను కార్ని స్లో చేశాడు. హెడ్‌లైట్లు కాంతిలో ఆ కారు స్పష్టంగా అవుపిస్తోంది. ఎ. యమ్. యన్. 458....చిరునవ్వు అతని పెదాల్ని కొద్దిగా విడదీసింది. కారు వేగం కొద్దిగా పెరిగింది. లైట్ సిగ్నల్స్ ఇస్తూ అతను కార్ని పోనిచ్చాడు. కాస్సేపట్లో

ముందు వెళ్తున్న కార్ని దాటేశాడు. ఎస్కార్ట్‌ని తను దాటేశాడు. కాన్వాయ్‌లో అసలు లారీని దాటేస్తాడు!

కాన్వాయ్‌లో చేతులారా ఆ డ్రైవర్‌కి తను సప్లయి చేసిన తన లారీని సమీపిస్తూ, అతను కార్ని స్లో చేశాడు. కొద్దిగా తలవాల్చి ఎడంవైపు కిటికీగుండా చూస్తూ వుండిపోయాడు. బుర్రమీసాల డ్రైవర్ మొహం లారీ కిటికీగుండా, కారుకిటికీగుండా అవుపిస్తోంది. బుర్రమీసా అతను చాలా సీరియస్‌గా లారీని తోలుకుపోతున్నాడు....

కారు ముందుకు దూసుకెళ్ళింది. కాన్వాయ్‌లో మలుపు తిరిగింది. అయిదు నిమిషాలపాటు అతను ఏకాగ్రతతో కార్ని వేగంగా పోనిస్తూ వుండిపోయాడు.

మెల్లిగా, విశ్రాంతిగా వెనక్కి వాలాడు. వెనక సీట్లోంచీ ఏ చప్పుడూ వినపడ్డంలేదు. కానీ, ఆమె నిద్ర పోవడంలేదని అతనికి తెలుసు. కోపాన్నీ, నిద్రనూ ఆమె నటిస్తోంది....

“హనీ, ముందు సీటు మీదికి రావు. నాపక్కనే కూచో. కార్ని తోలుతూ నీ చెవిలో కథ చెప్తాను!” అన్నాడు శివరామ్.

5

గుండ్రటి, బట్టతల పెద్దనుదురు. వెడల్పాటి మొహం. బాగా బలిసిన గొంగళిపురుగుల్లాంటి కనుబొమలు. వాటి కింద లోకాన్ని నిర్లక్ష్యంగా, అసహ్యించుకుంటూ చూసే గర్వం నిండిన కళ్ళు. ఆబోతు అర్రులాంటి మెడ. ఖరీదైన డార్క్‌సూట్‌లో దాగిన పీపాలాంటి భారీ శరీరం. కరోనా సిగార్ని వెడల్పాటి, నల్లటి పెదవుల మధ్య ఆసహనంగా దూర్చాడు లాలా.

నీడలా అతని దగ్గరగా నిలబడ్డ ఓంకార్ అదరా

బాదరా లైటర్ వెలిగించి, మంటని సిగార్ ముందుకు జరిపాడు. లాలా దవడలు ఉద్రేకంతో కదిలాయి. లైటర్ మంట ఎర్రగా ప్రతిఫలిస్తున్న అతని వడగళ్ళ— కళ్ళల్లోకి ఓంకార్ భయపడుతూ చూశాడు. అప్రయత్నంగా అతని శరీరం ఒకసారి జలదరించింది.

అయిదు నిమిషాల క్రితం తనని గదిలోకి పిలిపించుకున్న లాలా పనేమిటో చెప్పకుండా, విగ్రహంలా నించున్నాడు. అతనిలోపల ఏదో అగ్నిపర్వతం బద్దలవడానికి సిద్ధపడుతోందని ఓంకార్ కి అనిపిస్తోంది. తను గదిలోకి వచ్చేటప్పటికి లాలా బోనులో ఇరుక్కున్న మృగరాజులా గదిలో అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. మామూలుగా కళ్ళమీదికి వాలే అతని విసనకర్ర కనురెప్పలు, ఏవో తాళ్ళులాగి పట్టినట్టు కిందికి వాలకుండా అలాగేవున్నాయి. రెప్పల్ని కళ్ళమీదికి వాల్చకుండా అట్టేసేపు వుంచడం సాధ్యంకాదు. అయితే, లాలాలో సంకులసమరం సాగే సందర్భాల్లో నిమిషాల తరబడీ రెప్పలు కదలకుండా వుండటం తను చాలాసార్లు చూశాడు....

లాలా తటాలున కదిలాడు. చీకటి వ్యాపిస్తున్న గదిలో గున్నఏనుగులా అతను అడుగులేశాడు. కిటికీ ముందు ఆగిన అతని వెడల్పాటి శరీరం నీడలా అవుపిస్తోంది. యజమాని మౌనం, ప్రవర్తనా ఓంకార్ ని అందోళనతో నింపుతోంది. తను ఏదేనా పొరపాటు చేశాడా?

లాలా గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు. అతని పళ్ళ మధ్య ఇరుక్కున చుట్ట ఎర్రగా వెలిగింది. ఎర్రటి కాంతి క్షణకాలం అతని కళ్ళకి రక్తం పూసింది. నిప్పుకణాల్లా అవుపించిన అతని గుడ్లగూబ కళ్ళలోకి ఓంకార్ మళ్ళీ కంగారుగా చూశాడు. కిటికీముందు భూతంలా నిలబడ్డ

లాలా కసోనా సిగార్‌ని ఇవతలకి తీశాడు.

"ఓంకార్ ...." అతని కంఠం గదిలో ఉరుములా ధ్వనించింది. అతని కంఠంలోని అధికారం, ఆగ్రహం ఓంకార్ని గొలుసుల్లా పట్టి లాగాయి. ఓంకార్ భయ భయంతో కదిలి, అతనికి కొద్దిదూరంలో ఆగాడు.

"మాలిక్ ..." అన్నాడతను వినయంగా.

"ఓంకార్ ....ఇందాకా గోడౌన్‌నుంచీ చింతూరాం రిపోర్టు చేశాడు...." లాలా ఆగి, ఎద్దులా బుసకొట్టాడు.

ఓంకార్ మాట్లాడకుండా బుర్రని ఆడించాడు. లాలా మొహం మధ్యలో కసోనా మళ్ళీ ఎర్రగా వెలిగింది.

"ఓంకార్ ...." లాలా కంఠం గంభీరంగా ధ్వనించింది. "ద్రాక్ష బుట్టలో ద్రాక్ష మాత్రమే వుంది...."

ఓంకార్ అదిరిపడ్డాడు. తటాలున అతని చేతిలోని లైటర్ కిందపడి చప్పుడు చేసింది. ఓంకార్ లైటర్ని అందుకునే ప్రయత్నం చేయలేదు. వళంతప్పి వణకడం ప్రారంభించిన తనచేత్తో లైటర్ని పట్టుకోడం సాధ్యం కాదని అతనికి తెలుసు.

"మాలిక్!" వణికే కంఠంతో తన ఆశ్చర్యాన్ని అరుపుగా మార్చాడతను.

లాలా పళ్ళు ఒకదాన్నొకటి రాసుకుంటూ కర్కశంగా చప్పుడు చేశాయి.

"ఓంకార్ ....ఏం జరిగింది?" లాలా కంఠం ఖంగుమంది.

"తెలీదు...."

"ఏం జరిగిందో తెలీకపోతే, ఏం జరుగుతుందో తెలుసుగా?" లాలా ప్రశ్న ఓంకార్ని కొరడాలా తాకింది.

"తెలుసు......మాలిక్.......మన వాళ్ళు సరిగ్గా చూశారా?"

"సరిగ్గా చూసేదీ, సరిగ్గా చేసేదీ రాని చవటలు 'మనవాళ్ళు' గా వుండరు ఓంకార్!"

ఓంకార్ అవునన్నట్టు బుర్ర ఆడించాడు. "స్వయంగా నేను దగ్గరుండి లోడ్ చేయించాను. లోడింగ్ జరిగేప్పుడూ, పూర్తయ్యాకా, లారీ కదిలేదాకా కదలకుండా కన్నార్పకుండా అక్కడే వున్నాను. ఆ తరవాత ఇక్కడికి దూసుకొచ్చి, ఇక్కడ 'వాళ్ళని' కలుసుకున్నాను...."

"నువ్వు చేసిన రొటీన్ పని గురించి నిన్ను అడగ లేదు!" లాలా గర్జన ఓంకార్ నోటిని అట్లకాడలా తాకింది.

గుటకలు మింగి, ఓంకార్ మెల్లిగా ప్రారంభించాడు. "తరవాత మీరే స్వయంగా లోడ్ని వెంబడించారు...."

"నాన్సెన్స్!" లాలా హుంకరించాడు." నేను చేసిన పని గురించి నిన్ను అడగ లేదు!"

ఓంకార్ అక్షణాల్లో క్షేమకరంగా అవుపించే మౌనాన్ని ఆశ్రయించాడు. గుడ్లు మిటకరిస్తూ లాలాని చూస్తూ వుండిపోయాడు. లాలా గొరిల్లాలా కదిలాడు. దగ్గరగా ఆగి కొరివిలా వున్న కరోనా సిగార్తో ఓంకార్ ముందున్న గాలిని పొడిచాడు.

"ఓంకార్, లారీని నేను కార్లో ఫాలో చేశాను. అయినా సరుకు మాయమైంది...." లాలా సాలోచనగా ఆగాడు. "ఓంకార్ నా కార్ని నువ్వు రెడీ చేయించావ్. డిక్కీలో ఏమేం పెట్టించావ్?"

ఓంకార్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. "మీ దుస్తులూ,

అవీ వున్న సూట్ కేస్ ....”

“ఓంకార్, అబద్ధాల్ని లాలా సహించదు!” లాలా గంభీరంగా అన్నాడు.

“బాస్....అనుకున్నది సాధించలేని వ్యక్తి, అనుకున్నవి పొందలేని వ్యక్తి అబద్ధాలాడతాడు. మీ దగ్గర నాకు అన్నీ దొరుకుతున్నాయి. నేను—మీతో—కలలో కూడా అబద్ధాలాడను!” ఓంకార్ ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

లాలా బుర్ర ముందుకి వెనక్కి వూగింది. “డిక్కీలో ఆ వీడియో క్యాసెట్స్ ఎవరు పెట్టారు, ఓంకార్?”

ఓంకార్ ఉలిక్కి పడ్డాడు. అంటే, డిక్కీలో క్యాసెట్సున్నాయన్న మాట.

“మీరు....ఎప్పుడు చూశారు?”

లాలా పెదాలమధ్య చుట్ట ఎర్రగా, రెండు కళ్ళ కింద వున్న అతని మూడో కన్నులా వికృతంగా వెలిగింది. “నేను చూడలేదు ఓంకార్....కటక్ రోడ్‌లో ఖాకీ వెధవలు చూశారు!”

ఓంకార్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. “మాలిక్!”

“నీ మాలిక్‌ని బెదిరించారు. నా కారు డిక్కీలో బ్లూ ఫిల్మ్ క్యాసెట్సున్నట్టు రిపోర్టు అందిందన్నారు. డిక్కీ తెరిచారు. కాసెట్స్ చూపించారు. ఎప్పుడూ, ఎవ్వరికీ భయపడని, తలవంచని నీ మాలిక్ వాళ్ళకి లొంగిపోయాడు. పదివేలూ, క్యాసెట్లూ పారేసి తప్పించుకు వచ్చాడు!” లాలా కంఠం కసితో పదునెక్కింది.

“గుడ్ గాడ్! బాస్....అయామ్ సారీ....” ఓంకార్ నొచ్చుకుంటూ అన్నాడు. చుట్ట మంటలో ఎర్రగా అవుపిస్తున్న లాలా కళ్ళల్లోకి అతను ఈసారి ధైర్యంగా

చూశాడు. "బాస్....ఆ పోలీసులు....పోలీసులేనా?"

లాలా తటాలున వేళ్ళమధ్యనుంచీ చుట్టని ఇవతలికి లాగాడు.

"పోలీసులే అనుకున్నాను...." అంటూ సాలోచనగా ఆగాడతను.

ఓంకార్ మాట్లాడకుండా అతన్ని ఆలోచించుకోనిచ్చాడు. లాలా మెల్లిగా, గుండ్రంగా తిరుగుతున్న పీపాలా వెనక్కి తిరిగాడు. గున్న ఏనుగులా కిటికీ ముందుకి నడిచాడు. దూరంలో వెలుగుతున్న లైట్లు గుంపుని తదేకంగా చూస్తూ వుండిపోయాడు.

"ఓంకార్....కాస్సేపు వాళ్ళు 'దొంగ పోలీసులు' అనుకుని ఆలోచిద్దాం......" వెనక్కి తిరక్కుండా అన్నాడు. ఓంకార్, అడుగుల చప్పుడు కాకుండా అతని దగ్గరగా కదిలాడు.

"బాస్, చెప్పండి. వాళ్ళేం చేశారు?" తన ప్రశ్న నీళ్ళతో నిండిన బకెట్‌ని నూతిలోంచీ ఇవతలికి లాగే తాడులా బాస్‌నుండీ విషయాన్ని లాగుతుందని అతనికి తెలుసు....

"కార్ని ఆపాడు. కిందికి దిగవద్దని హెచ్చరించారు. భోలాని దబాయించి, తాళాలగుత్తి లాక్కున్నారు. లైసెన్స్ తీసుకున్నారు. ఒకడు వెళ్ళి డిక్కీ తెరిచాడు. వాళ్ళ కారు డ్రైవరూ కిందికి దిగాడు. కాస్సేపట్లో ఆరు క్యాసెట్స్ పట్టుకుని వాడు నా దగ్గరగా వచ్చాడు...."

"మన కారు డిక్కీలోంచీ తీసుకురాడం మీరు చూడలేదు...." ఓంకార్ చేంతాడుని కొద్దిగా లాగాడు.

"డిక్కీ తెరిచాడు. క్యాసెట్స్ తెచ్చాడు. నేను ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయాను. అలాంటి అవాంతరాలకి

నేను సిద్ధంగా లేను. మాట్లాడే అవకాశం, ఆలోచించే వ్యవధి ఇవ్వకుండా వాడు బెదిరింపుగా, ఎగతాళిగా నవ్వుతూ ఏదేదో అంటూ వుండిపోయాడు. వాళ్ళ పీడ వదిలించుకుని లారీని అందుకోవాలన్న ఆత్రుత తప్ప మరో ఆలోచన అప్పట్లో నాలో లేదు..." లాలా ఆగాడు.

"సహజంగా ఎవరికైనా అంతే, బాస్..."

"వాళ్ళతో గొడవ పెట్టుకుని, వాళ్ళతో బాటు స్టేషన్ కీ, తరవాత వార్తల్లోకీ ఎక్కే అవకాశం నాకు లేదు. ఆ సాహసం నేను చేయలేను! ఎందుకో నీకు తెలుసు!" లాలా సంజాయిషీ ఇస్తున్నట్టు అన్నాడు.

"ఓంకార్ వాళ్ళు 'దొంగ పోలీసులు' అని అనుకున్నాక, నాలో అనుమానాలు పుట్టుకొస్తున్నాయి..." లాలా సాలోచనగా అన్నాడు.

"బాస్?"

"కార్ని ఆపాక అవసరమైందానికన్నా ఎక్కువసేపు వాళ్ళు నాతో సరసాలాడుతూ వుండిపోయారా, అని పిస్తోందిప్పుడు. తెలివిగా మాట్లాడి, లంచం ఇచ్చేలా నా నోటితో చెప్పించారు. నోట్లకట్టలు అందుకున్నాక అనవసరంగా నాతో బెదిరింపుగా మాట్లాడుతూ వుండి పోయారు. 'మామూలు' చేతిలో పడ్డాక, ఇచ్చిన బలి పశువుని అట్టే పెట్టుకుని సాధారణంగా ఎవరూ కబుర్లు చెప్పరు. ఆదరాబాదరా తోలేసి, మరో గిరాకీకోసం ఎదురుచూస్తారు. అవునా?"

"యస్.... బాస్...." ఓంకార్ దరువేశాడు.

"అయితే అవసరాన్ని మించి వాళ్ళు నన్ను ఆపారు. అవసరం లేకపోయినా మనకార్ని ఎస్కార్టు చేస్తామంటూ, టౌన్ లిమిట్స్ దాటాక కూడా చాలాదూరం

వెంబడించారు. ఎందుకు?" లాలా ప్రశ్నించాడు.

"బాస్ మీరు వర్ణిస్తుంటే జరిగిందంతా యేదో ప్లాన్ ప్రకారం జరిగిందనిపిస్తోంది. వాళ్ళు టైమ్ చూసుకున్నారా?" ఓంకార్ జవాబుగా ప్రశ్నించాడు.

"....లేదనుకుంటాను....లేదు.." లాలా సాలోచనగా అన్నాడు. గిరుక్కున అతను వెనక్కి తిరిగాడు. ఓంకార్ అప్రయత్నంగా ఒకడుగు వెనక్కి వేశాడు. లాలా గడ్డ గూబలా తన మొహంలోకి చూస్తున్నాడని అతనికి తెలుసు.

"ఓంకార్....వాళ్ళు టైం చూసుకోలేదు. నాతో మాటలో కబడీ ఆడుతూ వుండిపోయారు. అయితే.... అయితే....మన కార్ని పోనిమ్మని చెప్పేముందు వాళ్ళ కారు హారన్ ఒకసారి మోగిందనుకుంటాను... యస్! వాళ్ళ కారు హారన్ ఒకేసారి మోగింది!"

లాలా కంఠంలో ఏదో ఉద్రేకం పలికింది.

"బాస్....అంటే...."

"అంటే, ముందుగా అనుకున్న ప్రకారం, నిర్ణయించుకున్న సమయం పాటు వాళ్ళు నా కార్ని ఆపి వుంచారు!"

"ఎందుకు?" ఓంకార్ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఎందుకో నాకు తెలీదు....అయితే, నిష్కారణంగా ఎవరూ, ఎవర్నీ నడిరోడ్డుమీద అలా ఆపివుంచరు!"

"బాస్....కారణం వుందిగా! మీ దగ్గర పదివేలు గుంజుకున్నారు."

"గుంజుకున్న వెంటనే మన కార్ని వొదిలేసి వాళ్ళెందుకు ఉడాయించలేదు?" లాలా గంభీరంగా ప్రశ్నించాడు.

ఓంకార్ అసంకల్పితంగా బుర్ర గోక్కున్నాడు.

"ఓంకార్, ప్రయత్నించి వాళ్ళెవరో నన్ను..... ముందు వెళుతున్న లారీకి మారంగా వుంచారా?" లాలా ప్రశ్న ఓంకార్ని అదిరిపడేలా చేసింది.

"బాస్...." ఓంకార్ కంఠం కొద్దిగా వణికింది.

"దేనికి?"

"ఎందుకో ద్రాక్షమాత్రమే వున్న ద్రాక్ష బుట్టలు నీకు చెప్తున్నాయ్, ఓంకార్!" లాలా గంభీరంగా అన్నాడు.

"అంటే, ముందు వెళుతున్న లారీని ఎస్కార్ట్ మీరు చేస్తున్నారని వాళ్ళకి తెలిసి వుండాలి. లారీలో వున్న దేమిటో వాళ్ళకి తెలిసివుండాలి. మీరు.. మీరు.... ఎవరో వాళ్ళకి తెలిసి వుండాలి.." ఓంకార్ నోటితో ఆలోచించుకు పోతున్నాడు.

"నేనెవరో తెలీకపోయినా, లారీలో యేముందో వాళ్ళకి తెలుసు. లారీని నేనెందుకు ఫాలో అవుతున్నానో వాళ్ళకి తెలుసు. 'వాళ్ళు' ఎవరో కనీసం వాళ్ళతో సంబంధం వున్న 'వాళ్ళు ఎవరో నాకు తెలుసు ఓంకార్!" లాలా కంఠం ఉద్రేకంతో ప్రతిధ్వనించింది.

"బాస్! ఎవరు వాళ్ళు?" ఓంకార్ ఆశ్చర్యంతో అరిచాడు.

లాలా గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు. కిటికీ వెలుతుర్లో మసకగా అవుపిస్తున్న ఓంకార్ మొహంలోకి తదేకంగా చూశాడు.

"నువ్వు సెలెక్ట్ చేసి, సిఫార్సు చేసిన డ్రైవర్లు: దుర్గాదాస్, కర్తార్!"

లాలా కంఠంలో ప్రతిధ్వనించిన ఆగ్రహం, ఎగతాళీ ఓంకార్ని ఉలిక్కిపడేలా చేశాయి. అతను వెనక్కి జరిగి కంగారుగా చూశాడు.

"బాస్...."

"ఓంకార్, దుర్గాదాస్, కర్తార్ ఇద్దరూ నా ముందు ప్రత్యక్షం కావాలి!" లాలా కంఠంలో నిర్ణయం ఢంకాలా మోగింది.

"బాస్.... వాళ్ళు.... వాళ్ళకి వాళ్ళు..." ఓంకార్ నత్తి నత్తిగా ఏదో చెప్పబోయాడు.

"నా ముందు ప్రత్యక్షం కావాలి!" లాలా గంభీరంగా అన్నాడు.

ఓంకార్ క్షణకాలం తటపటాయించి, వణుకుతూ కదిలాడు. గది మధ్యలో ఆగి, మెల్లగా వెనక్కి తిరిగాడు.

"బాస్.... లైటు వేయనా?" వినయంగా అడిగాడతను.

"వద్దు. ఆలోచించడానికి చీకటి బావుంటుంది. బైట చీకటిగా వుంటే, లోపల వెలుతురు వెయ్యింతలవుతుంది!" లాలా గంభీరంగా అన్నాడు.

6

కుషన్డ్ కుర్చీలో అతను ఠీవిగా కూచున్నాడు. అతని మొహం కందగడ్డలా వుంది. కళ్ళు చింతనిప్పుల్లా వున్నాయి. అతని దగ్గరగా నుంచున్న ఓంకార్ని దుర్గాదాస్, కర్తార్ అయోమయంగా చూశారు. ఇందాకా ఓంకార్ అడిగిన ప్రశ్న ఇద్దరి తలల్లో చప్పుడు చేస్తూ తిరుగుతుంది.

"నో! మాకేం తెలీదు. మీరు అక్కడ అప్పగించిన

గాడీని, ఇక్కడికి చేర్చాం. ఏ సమయానికి ఏ ఊరు క్రాస్ చేయాలని మీరు ఉత్తరువిచ్చారో అదేసమయానికి అదేపూట్ల క్రాస్ చేశాం! టైమ్ టేబుల్ ప్రకారం ప్రయాణం సాగించాం....అంతే మాకు తెలుసు!" దుర్గాదాస్ ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

"అదంతా మాకు తెలుసు; దుర్గాదాస్! ద్రాక్ష, ద్రాక్షాబుట్టలూ అవే అనీ తెలుసు. అయితే, ద్రాక్ష గుత్తుల కిందున్న 'అసలు సరుకు' ఏమైందో మాకు తెలుసు!" ఓంకార్ ఇద్దరి మొహాల్లోకీ తీక్షణంగా చూశాడు.

దుర్గాదాస్ అర్థంకానట్టు చూశాడు. "అసలుసరుకు? అదేమిటి? అసలు సరుకు ద్రాక్షే!"

ఓంకార్ క్షణకాలం దుర్గాదాస్ మొహంలోకి చూసి, చూపుల్ని కుర్చీలో కూచున్న లాలావైపు తిప్పాడు. లాలా కళ్ళని చదివి, అరక్షణంలో తన చూపుల్ని మళ్ళా దుర్గాదాస్ వైపు తిప్పాడు.

"దుర్గాదాస్, అసలు సరుకు ద్రాక్షే అంటూ అమాయకత్వం నటించొద్దు! మేం స్వయంగా నీకు చెప్పకపోయినా ద్రాక్షగుత్తుల కింద ఏమిటి దాచబడిందో మా ఇద్దరికీ తెలుసు! స్వచ్ఛందంగా మేం చెప్పనందువల్ల మీకు నాటకం ఆడే అవకాశం లభించింది. 'మీరు ద్రాక్ష లోడ్ ఇచ్చారు; ఇదిగో మీ ద్రాక్షలోడ్!' అని మాకు నిర్భయంగా చెప్పే అవకాశం నీకు చిక్కింది...."

దుర్గాదాస్ అయోమయంగా చూశాడు. "ఓంకార్ సాబ్, మీ మాటలు అర్థంకావడం లేదు!"

లాలా తటాలున కుర్చీలోంచి లేచాడు. ఏదో అడగబోతున్న ఓంకార్ భుజమ్మీద చేతివేసి మొరటుగా

దూరంగా తోశాడు. ఓంకార్ అదుర్దాగా అతనివైపు చూశాడు. లాలా అతనివైపు చూడ్డంలేదు. లాలా చూపులు దుర్గాదాస్‌మీదే నాటుకుపోయి వున్నాయి. అతని పెదవులు కదిలాయి.

"ఓంకార్, ఈ నమ్మకద్రోహుల్ని నేను ప్రశ్నిస్తాను...." అన్నాడతను ఓంకార్ వైపు చూడకుండానే.

"బద్మాష్! అక్కడ నీకు అప్పగించిన లారీని ఎక్కడ, ఎవరికి ఎంతకి అమ్మేశావ్?" లాలా కంఠం పిస్టల్ పేల్నా ధ్వనించింది.

దుర్గాదాస్ అయోమయంగా, అదుర్దాగా చూశాడు. "మాలిక్....లారీ....అదే...."

"అయితే, మోరే లారీ సప్లయిర్స్ అంబా దగ్గర తీసుకున్న మరో అశోక్ లేలాండ్‌ని ఏంచేశావ్?" లాలా గర్జించాడు.

"మాలిక్....!" దుర్గాదాస్ ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచాడు. అతనితోపాటు ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయిన ఓంకారు తటాలున లాలావైపు చూశాడు.

"బాస్...."

"ఓంకార్. ఈ హీరోల్ని నిద్రలేపి తీసుకురావడానికి నువ్వు వెళ్ళాక లారీవాలా అంబాకి లైట్నింగ్ కాల్ బుక్ చేశాను. నా అనుమానం నిజమే అయింది. బట్టల్ని మార్చడానికి వీరికి వ్యవధి చాలదు. ఒకసారి అన్‌లోడింగ్ మరోసారి లోడింగ్ సమయం వీరికి లేదు. అంచేత లారీనే మార్చివుంటే....అని ఆలోచించాను. మన లోడింగ్ జరుగుతున్న సమయంలో, నాలుగో తేదీ సాయంత్రం నాలుగున్నరకి వీడు, తన పేరుమీదే మనం

తీసుకున్నలాంటి కొత్త అశోక్ లేలాండ్ నే బుక్ చేశాడు!" లాలా దుర్గాదాస్ వైపే తీక్షణంగా చూస్తూ ఓంకార్‌తో అన్నాడు.

ఓంకార్ చప్పుడు చేస్తూ ఊపిరి బిగబట్టాడు. "మై గాడ్! దుర్గాదాస్...."

"షటప్!" లాలా గర్జించాడు.

"దుర్గా, రుద్రసింహాన్ని జాలుపట్టిగాగాప్! లారీ నంబరూ అదీ మార్చేసి, అసలు లారీని ఎవరికో అప్పగించి, నకిలీలారీని ఏమీఎరగని వాడిలా ఇక్కడికి తెచ్చావ్! ఏం చేశావో చెప్పు. నీ ప్రాణాలు కొనుక్కో!"

దుర్గాదాస్ వణికిపోతూ చూశాడు. మా....మాలిక్ ....నేను.... లంబాగాడు....అబద్ధా లాడుతున్నాడు! నన్ను నమ్మండి! కావాలంటే కర్తార్‌ని...." వెనక్కి తిరిగిన లాలాను చూస్తూ దుర్గాదాస్ ఆపేశాడు.

లాలా కుషన్డ్ కుర్చీలో కూచున్నాడు. ఓంకార్ పక్కకి తిరిగి లాలావైపు అదోలా చూశాడు. లాలా మొహం విచిత్రంగా శాంతిమయంగా అవుపిస్తోంది. శాంతిమయంగా కూచుని, వోపిగ్గా, వ్యక్తిగతమైన కక్ష ఏమాత్రం లేకుండా ముద్దాయికి మరణశిక్ష విధించే జడ్జిలా వున్నాడు లాలా.

"దుర్గా, దురాశ నీచేత దుర్మార్గం చేయించింది. నేను ఏదేనా ఒకసారే అడుగుతాను; ఒకసారే చెప్తాను. అమూల్యమైన ఆ అవకాశాన్ని నువ్వు జారవిడుచుకున్నావ్...." లాలా యేమాత్రం ఆవేశం, యేమాత్రం ఆగ్రహం ధ్వనించని కంఠంతో సాదాగా అన్నాడు.

అతని శాంతం ఓంకార్ని గడగడలాడించింది. అతను కంగారుగా దుర్గాదాస్‌వైపు చూశాడు. 'వెంటనే

మా కాళ్ళమీద కూచుని, దోసిలిచాపి, అంతా ఒప్పేసుకో. అంతా చెప్పేసుకో!' అంటున్నాయి అతనికళ్ళు. అయితే అతని నేత్రావధానం దుర్గాదాస్‌కి అర్థంకాలేదు.

"బాస్ ....నిజంగా.... నేను ....ఏతప్పూ చేయలేదు.... నేను...." దుర్గాదాస్ మళ్ళా పాట ప్రారంభించాడు.

"దుర్గా, నువ్వు యే ప్రాంతంలో లారీని మార్చేశావో నాకు తెలుసు!" లాలా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"బాస్ ....ప్లీస్ ...."

"కటక్‌కీ, భువనేశ్వర్‌కీ మధ్య నువ్వు నాటకం జరిపించావ్. కిరాయి బద్మాష్‌లకి నాకాయగురించి చెప్పావు. నువ్వు లారీలు మార్చే సమయంలో నన్ను ఆ ఊరికి అవతలివైపున ఆపించావు!"

దుర్గాదాస్ కంగారుగా చూశాడు. మొహాన్ని కమ్ముతున్న చెమటల్ని రెండుచేతుల్తో తుడుచుకున్నాడు. వణుకుతున్న అతని చేతుల్ని లాలా తృప్తికరంగా గమనించాడు.

"మీమాటలు వింటూంటే నాకు మతిపోతోంది.... బాస్ ....అక్కడ లారీ మారిందేమో అన్న అనుమానం నాకూ వచ్చింది. హోటల్‌నుంచీ బయల్దేరాక లారీ కదలికలో యేదో మార్పు లీలగా అవుపించింది...."

"అవును, బాస్ ....దుర్గాదాస్ లారీ ఆపి పరీక్షించి చూశాడు కూడా!" కర్తార్ మొదటిసారిగా నోరు తెరిచాడు.

లాలా పెదవులు వంకరగా కదిలి అతని చిరునవ్వుని వ్యక్తం చేశాయి. "పిల్లికి ఎలక సాక్ష్యం చెప్తోంది! బద్మాష్, నీకు వాటా ఎంతిస్తానన్నాడు వాడు?"

కర్తార్ తన చెవుల్ని నమ్మలేనట్టు చూశాడు. ఆరి

పోతున్న పెదవుల్ని నాలుకతో తడుపుకున్నాడు.

"ఓంకార్, నువ్వు ప్రత్యేకంగా సెలెక్టు చేసిన వాళ్ళు దర్జా నువ్వు చెప్పినట్టు తెలివైనవాళ్ళే. అందుకు సందేహంలేదు! అయితే నువ్వు చెప్పినట్టు నమ్మకస్థులు కారు!" లాలా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"బాస్...."

"యస్, ఓంకార్! చాలా తెలివైనవాళ్ళు. ముఖ్యంగా దుర్గాదాస్. తను మార్చేసిన లారీలో యేదో మార్పుని తేలిగ్గా గుర్తించాడు! తను అదే అబద్ధాల్తో, అపాయకరం కాని నిజాన్ని అంగీకరించి తనలో లేని నిజాన్ని నిరూపించుకోడానికి అతి తెలివిగా ప్రయత్నిస్తున్నాడు!" లాలా మళ్ళీ నవ్వాడు.

ఓంకార్ అతన్ని ఆందోళనతో చూశాడు. యజమాని నవ్వు అతనిలోని కంగారుని కలియదిప్పుతోంది.

"దుర్గాదాస్," లాలా కంఠం గదిలో వాళ్ళ మధ్య గింగిరాలు తిరిగింది. "నా గౌరవానికే, శక్తిసామర్థ్యాలకీ సంబంధించిన అడ్వెంచర్కి నువ్వు అడ్డుతగిలావు. అయినా, లారీని యెవరికి అప్పగించావో చెప్తే, క్షమించి తక్కువశిక్షతో వదిలేస్తాను...."

"మాలిక్... నిజంగా....నిజంగా నాకేం తెలీదు. అందులో ద్రాక్ష కాకుండా మరేదో వుందని నాకు తెలిసి వుంటే, అసలు అంత ధైర్యంగా ఇక్కడిదాకా వచ్చేవాణ్ని కానేమో.... నన్ను నమ్మండి!" దుర్గాదాస్ ఆవేశంతో అన్నాడు.

లాలా నిట్టూర్చాడు. చటాలున పైకి లేచాడు. కోటు జేబులోంచి కరోనా సిగార్ తీశాడు. పళ్ళమధ్య ఇరికించాడు. అప్పటికే ఓంకార్ వెలిగించిన లైటర్ మంట,

చుట్టకోసని తాకింది. అంతసేపూ లాలా కళ్ళు దుర్గాదాస్ మీదే వున్నాయి. రుబ్బురోలులా వున్న అతని తల ఒకసారి కొద్దిగా పైకి కదిలింది.

మరుక్షణం ఇద్దరు వ్యక్తులు వెనకనుంచీ దుర్గాదాస్ చేతుల్ని, కర్తార్ చేతుల్ని రెప్పపాటులో వెనక్కి విరిచి, బేడీలు తగిలించారు. బందీలిద్దరూ కంగారుగా చూశారు, యేం జరుగుతోందో ఊహించేలోపలే బేడీలు తగిలించిన వ్యక్తి దుర్గాదాస్ జుట్టుని బలంగా రెండు చేతుల్తో పట్టుకుని కొద్దిగా వెనక్కి వంచాడు. అసంకల్పితంగా దుర్గాదాస్ గింజుకున్నాడు.

"బాస్ .... నన్ను ...."

బాస్‌కీ తనకీ మధ్య ప్రత్యక్షమైన బోడిగుండు వ్యక్తిని దుర్గాదాస్ అర్థంకానట్టు చూస్తూ, ఆపేశాడు. కర్తార్‌కి బేడీలు తగిలించి, దుర్గాదాస్ ముందు నిలబడ్డ బోడిగుండు వ్యక్తి చిన్నగా నవ్వాడు. నల్లగా మెరుస్తున్న అతని పళ్ళని దుర్గాదాస్ కంగారుగా చూశాడు. బొగ్గుతో తోముకుంటూ, ఇంకా నీళ్ళతో శుభ్రం చేయని వ్యక్తి పళ్ళలా వున్నాయవి. నల్లటి, సన్నటి శరీరం. సన్నటి నడుం. ఎర్రరంగు పాంటుని అతని నడుముకి టైట్‌గా బిగించిన సన్నటి తోలుబెల్టు. అతని చేతులు మెల్లిగా పైకిలేచాయి. ఇనప కడ్డీల్లా మెరుస్తున్న అతని పొడుగాటి చేతుల్ని దుర్గాదాస్ భయం భయంగా చూశాడు. పగిలిపోయేలా బిగుసుకుంటున్న చర్మం కింద నరాలు రాగి కమ్మీల్లా కదిలాయి.

అతని రెండు చేతూలూ ఒటాలున, పాముపడగల్లా కదిలాయి. మెలిదిరిగిన దుర్గాదాస్ బుర్రమీసాల్ని రెండు కటింగ్ ప్లయర్లలా పట్టుకున్నాయి. దుర్గాదాస్ తల

వెనక్కి లాగబడింది. బుర్రమీసాలు ఒక్కసారిగా ముందుకి లాగబడ్డాయి. దుర్గాదాస్ భయంకరంగా అరిచాడు.

రెండు నిమిషాలపాటు దుర్గాదాస్ సైరన్‌లా అరుస్తూనే వుండిపోయాడు. బోడిగుండతని చేతులు దూరంగా జరిగాయి. ఉన్నట్టుండి అతని అరుపు మూలుగులా మారింది. రెండు చేతుల వేళ్ళమధ్యా ఇరుక్కున్న వెంట్రుకల్ని బోడుగుండు వ్యక్తి అసంతృప్తితో చూశాడు. అతను నల్లటిపళ్ళు చూపిస్తూ, ఇంకా మిగిలివున్న దుర్గాదాస్ బుర్రమీసాల్ని గమ్మత్తుగా చూశాడు. వేళ్ళని వదులుచేశాడు. మళ్ళా అతని చేతులు దుర్గాదాస్ మీసాల వైపు కదలబోయాయి. మనిషి చేతిలో కర్రని చూడగానే కుయ్యో అంటూ అరుపు ప్రారంభించే పిరికి కుక్కలా దుర్గాదాస్ మూలుగు ప్రారంభించాడు.

"భోలా!" లాలా కంఠం గంటలా ధ్వనించింది.

భోలా తలతిప్పి వినయంగా చూశాడు.

"వాడు బడితెదెబ్బతిన్న పందిలా గొంతు చించుకుంటూ వుంటే వినే ఓపిక నాకు లేదు. ఇప్పటికే ఆలస్యం అయిపోయింది. నీకు అయిదునిమిషాలు టైమిస్తున్నా. వాణ్ని, వాణ్ని కింది గదిలోకి తీసుకెళ్ళు. దుర్గాగాణ్ని టేబుల్‌కి తాపడంచెయ్. కర్తార్‌గాణ్ని ఫాన్‌కి వేళ్ళాడదీయ్. వాడు చూస్తూ వుంటాడు. ఒకప్పుడు అమెరికన్లు రెడ్‌ఇండియన్స్‌ని బతికున్నట్టే పూర్తి చర్మం వొలిచేవారు. ఆ టెక్నిక్ ఉపయోగించు. దుర్గాగాడి చర్మం పూర్తిగా, మళ్ళీ చెప్తున్నా పూర్తిగా వొలిచెయ్!" లాలా కంఠం రాక్షస నగారాలా మోగింది.

భోలా తలతిప్పి దుర్గాదాస్‌వైపు చిరునవ్వుతో

చూశాడు. "పూర్తిగా వొలిచే అవసరం వుండదు బాస్. బొడ్డుదగ్గర ప్రారంభించి జానెడు కిందికీ, జానెడు పైకీ వొలిచేసరికి మన దుర్గాభాయ్‌ని దుర్గామాత పూనుతుంది. అతనిద్వారా ఆమే అంతా చెప్పేస్తుంది!" నవ్వుతూ అన్నాడతను.

"వద్దు!" దుర్గాదాస్ అరిచాడు. "బాస్! నిజంగా ఏం జరిగిందో నాకు "

"టేక్ దెమ్ అవే!" లాలా హుంకరించాడు. భోలా చెయ్యి పాంటుజేబులోకి దూరింది. అతని చేతిలో ప్రత్యక్షమైన సర్జికల్ నైఫ్‌ని దుర్గాదాస్ భయాందోళనంతో చూశాడు. భోలా యెడమ చెయ్యి అతని భుజమ్మీద పడింది. విసురుగా గుమ్మంవైపు తిప్పుతూ అతని చెవిమీద కత్తిని నిర్లక్ష్యంగా ఆన్చాడతను. దుర్గాదాస్ జుట్టు పట్టుకున్న వ్యక్తి, వదిలేసి కర్తార్ వైపు కదిలాడు. అతని వేళ్ళమధ్య ప్రత్యక్షమైన మంగలి కత్తి కర్తార్ చెవిమీద ఆనింది. ఇద్దర్ని గుమ్మంవేపు తోశాడు.

ఓంకార్, భయం, ఆశ్చర్యం నిండిన కళ్ళతో లాలా వైపు చూశాడు. "బాస్.." ప్రాధేయపూర్వకంగా పిలిచాడతను.

మరేదో చెప్పబోతున్న అతన్ని, ఉన్నట్టుండి మోగిన టెలిఫోన్ అటకాయించింది. ఆదరాబాదరా నడిచి, తను రిసీవర్ని లాగి చెవికి ఆనించాడు.

"యస్.."

"........."

"మీరెవరు?" ఓంకార్ కొద్దిగా ఆశ్చర్యపోతూ ప్రశ్నించాడు.

".........."

ఓంకార్ కళ్ళు పెద్దగా విచ్చుకున్నాయి. కోపంగా ఏదో చెప్పబోయిన అతని చెవిలో అటువైపు కంఠం మళ్ళీ ప్రతిధ్వనించింది. చిటికెలో అతని కోపం కంగారుగా మారింది. మౌత్ పీస్ మీద అరచేతిని మూస్తూ అతను లాలావైపు ఆత్రుతగా చూశాడు.

“మీ కోసం....”

“ఎవరు?” లాలా విసుగ్గా గద్దించాడు.

“చెప్పడంలేదు. మీ చేతికి ఫోన్ ఇవ్వకపోతే, తరవాత మీ చేత్తో నన్ను....” వాక్యం పూర్తి చేయకుండా ఆపేశాడు ఓంకార్. రిసీవర్ని ఛాతీమీద తుడిచి అతనికి అందించాడు వినయంగా. లాలా రిసీవర్ని అందుకోలేదు.

“బాస్....మాట్లాడండి....ఎవరో, ఏదో తెలిసిన వ్యక్తిలా మాట్లాడుతున్నాడు. అతని కంఠం..”

అతను విసుగ్గా రిసీవర్ని లాక్కున్నాడు.

“హూ యీజ్ దట్?” రిసీవర్లోకి మొరిగాడు.

7

టెలిఫోన్ రిసీవర్ని పట్టుకుని అతను విశ్రాంతిగా సోఫా వెనక్కి వాలాడు.

“అయామ్ శివరాం.”

“హూ ది హెల్ ఆర్ యూ?” అతని కంఠం శివరాం చెవిలో పోట్లగిత్త రంకెలా గింగుర్లు తిరిగింది. శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. ఎంత పెద్ద పోట్లగిత్త అయినా బుల్ ఫైటర్ చేతిలో సఫా అయిపోవాల్సిందే!

“నీవన్నట్టు నాకు రెండో పేరు లేదు; నీలాగా నేను రెండోసారి జన్మించలేదు! అంచేత అయాం శివరాం అండ్ అయాం శివరాం.”

"వాన్ సెన్స్!" లాలా కంఠం ఉరిమింది. "హూ."

"వన్ అదర్ దేన్ శివరాం!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఆల్ రైట్! వాడ్డూయూ వాంట్?" అతను గర్జించాడు.

శివరాం పకపక నవ్వాడు. "నాకేం కావాలో వెంటనే చెప్తే నువ్వు గుండె ఆగి పంచభూతాల్లో కలిసి పోతావ్ జగ్గా!"

లాలా ఒకసారి ఊపిరి బిగబట్టడం శివరాంకి స్పష్టంగా వినిపించింది. మరుక్షణంలో పూర్తిగా మాడ్యులేషన్ మార్చిన లాలా కంఠం అతి మర్యాదగా అతని చెవిలో సరసాల లెవెల్లో ప్రతిధ్వనించింది.

"తమరెవరో నాకు తెలీదు....ఎవరికో రింగ్ చేయబోయి నా నంబరు."

"నీకోసం ఎవరి నంబరో కాకుండా, ఐమీన్... మరెవరికోసమో నీ నంబరు కాకుండా, నీకోసమే నీ నంబరే డయల్ చేశాను; జగ్గాలా!" శివరాం ఎగతాళిగా అన్నాడు. "అది నిరూపించుకోడానికి మరో క్లూ ఇస్తాను; ఈపాటికి నీ లారీ డ్రైవర్లని గానుగ ఆడేపని ప్రారంభించి వుంటావు. దాన్ని వెంటనే అపుచెయ్. ఎందుకంటే, వాళ్ళు అమాయకులు. నీ లారీలో ద్రాక్ష కింద దాగిన 'జీడిపప్పు' గురించి వాళ్ళకి ఎలా తెలీదో, కటక్—భువనేశ్వర్ రహదారిలో సాగిన 'రహస్యం' కూడా వాళ్ళకి తెలీదు."

"హూ ఆర్ యూ? వాట్ డూ...."

"నేను కటక్-భువనేశ్వర్ రహదారి రహస్యం తెలిసినవాణ్ని!" శివరాం అడ్డుకిగుల్తూ అన్నాడు.

లాలా తన ఆశ్చర్యాన్ని నిశ్శబ్దంగా మార్చి శివరాం చెవులకి వ్యక్తం చేస్తూ వుండిపోయాడు. లాలాలాంటి డాన్‌లు అట్టేసేపు ఆశ్చర్యంలో మునిగివుండిపోరని శివరాంకి తెలుసు. డ్రైవర్లని తను చెప్పేదాకా ఏమీ చెయ్యొద్దంటూ అతను ఎవరికో ఆర్డరివ్వడం శివరాంకి అస్పష్టంగా వినిపించింది.

"ఆల్ రైట్, మిస్టర్ " లాలా ప్రారంభించాడు.

"మిస్టర్ శివరాం!" శివరాం సగర్వంగా అతన్ని సరిదిద్దాడు.

"ఆల్ రైట్ శివరాం, ఏమిటి నీ కథ? త్వరగా చెప్పు. డోంట్ వేస్టు మై టైమ్!" హుందాగా అన్నాడు.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "జగ్గా, లాలా లేక పోతే—'జగ్గాలా', నా కథ కాదు; నీ కథ!"

"జగ్గా..జగ్గా..అది నా పేరు కాదు; ఆ పేరున్న వ్యక్తితో మాట్లాడాలంటే నువ్వు అతనికే ఫోన్ చేయాలి" మెల్లిగా అన్నాడు. ఏదో అనుమానం అతని కంఠాన్ని చాలా కొద్దిగా వణికించింది.

"అలాగా! దెన్ అయామ్ సారీ! రాంగ్ నంబర్" శివరాం ఆశ్చర్యం, విచారం నటిస్తూ రెప్పపాటుకాలం ఆగేడు.

"ఆగు! ఫోన్ పెట్టేయకు!" లాలా అరిచాడు.

"యస్?" శివరాం ఎగతాళిగా అన్నాడు.

"కటక్—భువనేశ్వర్ అన్నావు. ఏదో రహస్య మన్నావు....ఏమిటది?" అతను నెమ్మదిగా అన్న మాటల్లో ఆత్రుత ఆత్రంగా ధ్వనించింది.

"అదా? అది లాలా వినాల్సిందికాదు; జగ్గా వినా

ల్సింది. ఓకే..వుంటాను."

"శివరాం, పేర్లు మరిచిపో. సంగతి చెప్పు!" అతను గంభీరంగా హుంకరించాడు.

"లాలా, నాతో మాట్లాడినంత సేపూ నువ్వు హుంకారాలూ, ఘీంకారాలూ మరిచిపో. నీ సింహావతారం, గజావతారం వగైరా పెద్ద పెద్ద జంతువుల అవతారాల్ని విసర్జించు. తోక తెగిన నక్కలా ఊళ పెట్టు!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు. లాలా బుసకొట్టడం అతనికి బిగ్గరగా వినిపించింది. అతనికి తేరుకునే అవకాశం ఇవ్వకుండా శివరాం ప్రారంభించాడు.

"ఇంక, కథ విను: నీ లారీలాంటి లారీనే, అదే ఇయర్, అదే మేక్—నీ డ్రైవర్ దుర్గాదాస్ పేరుతో మారేలో తీసుకున్నాను. నువ్వు కొన్నచోటే గింజల్లేని ద్రాక్ష కొన్నాను. నీలాగే లోడ్ చేయించాను. నీ లారీ నంబర్ నా లారీకి ఏర్పాటు చేశాను. చురుకైన నీ డ్రైవర్ వెంటనే గుర్తించకుండా వుండేలా చాలా జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాను. నా లారీని నీ లారీ స్థానంలో వదిలేసి, కన్నుగీటేలోగా నీ లారీతో వెళ్ళిపోయాను."

"నువ్వెక్కడ్నుంచి మాట్లాడుతున్నావ్?" అతను ఆత్రంగా అడ్డుతగిలాడు.

"నీ పత్థర్ మంజిల్ ఎదురుగా వున్న లాడ్జి గదిలోంచీ. పక్క రోడ్లో వున్న పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ నుంచీ. బస్టాండునుంచీ. రైల్వేస్టేషన్ నుంచీ. పక్క ఊర్నుంచీ. పక్క జిల్లా హెడ్ క్వార్టర్స్‌నుంచీ. చాలా?" శివరామ్ చకచకా అన్నాడు.

రిసీవర్ లాలా బుసని పొయ్యి ఊదే గొట్టంలా శివరామ్ చెవిలోకి సరఫరా చేసింది.

"నాన్ సెన్స్...." లాలా ఆగ్రహంతో ప్రారంభించాడు.

"సెన్స్‌లెస్‌గా మాట్లాడకు!" శివరామ్ తటాలున అతనికి అడ్డుతగిలాడు. "నేనెక్కడున్నానో కనుక్కొనే ప్రయత్నం చేయకు. ఎందుకంటే, భారతంలో, రాయబార సీనులో కృష్ణుడు అనుకుంటేగానీ ధృతరాష్ట్రుడు అతన్ని ఎలా చూడలేడో, అలాగే నేను అనుకుంటేగానీ నన్ను నువ్వు చూడలేవు! ఏ నంబర్నుంచీ మాట్లాడుతున్నానో కనుక్కొని నీ శిష్యుల్ని నాకోసం వేటకి నియమించవద్దు. ఎందుకంటే, రోడ్లో ఎవరు నావైపు అనుమానంగా చూస్తూ వెంటపడినా—చివరికి మూడు కాళ్ళ ముసలమ్మ అయినా సరే—నేను జారుకుంటాను. క్షణంలో అంతర్థానమైపోతాను! ముఖ్యంగా నేను ఉపయోగిస్తున్న ఫోన్ నంబరు కనుక్కొనే ప్రయత్నం నువ్వు చేసిన మరుక్షణం నాకు తెలుస్తుంది. బేరం మానేసి గాల్లో కలిసిపోతాను!"

లాలా తనని కంట్రోల్ చేసుకోడానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నట్టు టెలిఫోన్ శివరామ్‌కి చెప్తోంది.

"ఆల్ రైట్! నువ్వెక్కడున్నావో నాకు అనవసరం. ఆ లారీ ఎక్కడుంది?" అతను రెండు క్షణాల తర్వాత ప్రశించాడు.

శివరామ్ చిన్నగా నవ్వాడు. "ఆ లారీ మోరేలోని సప్లయర్ లంబా దొడ్డిచేసుకోడానికి దూసుకెళ్తోంది!"

"వాట్?" లాలా అరిచాడు.

"లాలా, నీకు లారీ కావాలా, లారీలోని సరుకు కావాలా?" శివరామ్ నవ్వుతూ అడిగాడు.

"ఆల్ రైట్, సరుకెక్కడుంది?" లాలా ప్రశ్న

టపాకాయలా పేలింది.

"నువ్వు కావాలంటే చెప్తాను. అయితే, సాక్షాత్తుగా నేను తప్ప మరో జీవుడు అటువేపు అడుగు పెడితే, అది ఒక్కసారిగా పేలిపోతుంది. ధనరాశికి ఏడు శిరసుల నాగేంద్రుడిని దేవతలు కాపలా వుంచినట్లు, నీ సరుక్కి 'డైనమైట్ సర్పెంట్'ని కాపలా వుంచాను!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఇంతకీ నువ్వు చేసేదేమిటి?"

"సింపుల్ థింగ్!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు. "నేను తప్ప మరెవరూ ఆ సరుకు దగ్గరికి వెళ్ళలేరు. నీకు భద్రంగా తెచ్చివ్వాలంటే నువ్వు నన్ను అక్కడికి పంపించాలి. పంపించాలంటే, నీకు కొంచెం ఖర్చవుతుంది. ప్రతిఫలం లేకుండా నేను పనిచేయను!"

అతను చిన్నగా నవ్వాడు. "డబ్బుకోసం నువ్వు ఈ పనిచేశావని నువ్వు చెప్పకుండానే నాకు తెలుసు! మొరిగేకుక్కకి బిస్కట్ గిరాటేయడానికి నేనెప్పుడూ వెనకాడను! అడుగు. ఎంత కావాలి?"

లాలా కంఠం శివరామ్ మొహానికి చిరునవ్వు పులిమింది. టీపాయ్ మీదున్న పాకెట్లోంచి సిగరెట్ తీసి పెదాలమధ్య ఇరికించాడు. అగ్గి పెట్టెని మౌత్ పీస్ దగ్గరగా వుంచి చప్పుడు చేస్తూ పుల్లగీచాడు. సిగరెట్ కొసని మంటలో ముంచాడు. పొగ ఊదుతూ, తన మూడో కంటితో యెక్కడో వున్న లాలాని చూస్తున్నవాడిలా ఎదురుగా వున్న గోడవేపు చూశాడు.

"ఎంత?" లాలా కంఠం అతని చెవిలో ఉరుములా ధ్వనించింది.

శివరామ్ చిన్నగా నవ్వాడు. "చిన్న రాష్ట్రమైనా,

నీ కార్యస్థానమైన మణిపూర్ పెద్ద మొత్తం బహుమతిగా స్టేట్ లాటరీస్ నిర్వహిస్తోంది. పోయిన దీపావళికను కుంటాను.... మొదటి బహుమతిగా కోటి రూపాయలు ఇచ్చింది. నాకు అలాంటి బహుమతులు రెండు కావాలి. అంతే!"

"వా ఆఆఆఆట్?" లాలా పెడబొబ్బ శివరామ్ చెవిలో, చిన్న గుహలో సింహగర్జనలా గింగిరాలు తిరిగింది.

"నేను రెండు పడగలు ఎత్తాలనుకున్నాను. అంచేత రెండు కోట్లు కావాలి. అర్థమైందా? టూ క్రోర్స్.... దో కరోడ్!" శివరామ్ చెవిటివాడికి చెప్తున్నట్టు అరిచాడు.

ఈసారి ఇంకా దగ్గర అరుపుని ఎదురుచూసిన శివరామ్‌కి ఆశాభంగమైంది. నిశ్శబ్దం బరువుగా, పొడుగ్గా అతని చెవిలో దూరుతూ వుండిపోయింది. లాలా గుండె సమ్మె చేసిందా? శివరామ్ నవ్వుకుంటూ పొగని ఊపిరితిత్తుల నిండుగా లాగాడు.

"శివరామ్...." లాలా కంఠం శాంతంగా, లజ్జింపుగా అతన్ని పిలిచింది. "ఈ డీల్‌కి నువ్వు కొత్త అని నాకు అర్థమవుతోంది. నా లారీని అందులోని ద్రాక్షనీ, నీ లారీనీ, అందులోని ద్రాక్షనీ, నా లారీలోని సరుకునీ, ఆ రెండు లారీల్నీ సప్లై చేసిన లంబాగాడి దగ్గరున్న లారీలన్నింటినీ అరడజను సార్లు అమ్మినా నువ్వు రెండే అక్షరాల్తో పలికినంత పైకం రాదు! నీకు తెలీదు...."

"కాసేపు నీ నోటికి విశ్రాంతి ఇవ్వు!" శివరామ్ అతనికి అడ్డుతగిలాడు. "నీ దురదృష్టవశాత్తూ, లాలా,

నాకు తెలుసు. ఎంతో కొంతకాదు. అంతా పూర్తిగా తెలుసు! మనిద్దరం ఇందాకా 'సరుకు' 'సరుకు' అంటూ వ్యాపారసరసల్లో వాడే భాషని ఉపయోగించి గుర్తించిన పదార్థం, ఏమిటో నాకు చక్కగా తెలుసు. హీరాయిన్! హీరాయిన్ గా రూపాంతరం పొందకముందు అది మార్ఫిన్ పేరుతో లావోస్ నుండీ, థాయ్‌లాండ్ నుండీ బర్మాకి సరఫరా అవుతోంది. అక్కడ 'అక్కడ' అంటే ఎక్కడో కూడా నాకు తెలుసు: సొమ్రాలోయ-ఆ సొమ్రావ్యాలీలో, టేకు అరణ్యంలో బ్రహ్మాండమైన బందోబస్తు మధ్య ఆ మార్ఫిన్ 'అసిటిన్ అన్హైడ్రైడ్' రసాయనం సాయంలో పదును పెట్టబడి మృత్యుభస్మం—హీరాయిన్ గా మారుతోంది. ఆ తరువాత ఆ సువర్ణ త్రికోణం—గోల్డెన్ ట్రయాంగిల్—నుండీ ఇండియాకీ, ఇతర దేశాలకీ సరఫరా అవుతోంది. టీక్ జంగిల్స్ నుండీ హీరాయిన్ పాకెట్లు అతి చాకచక్యంగా మణిపూర్ ప్రాంతానికి స్మగుల్ చేయబడుతున్నాయి. కూటికిలేని గంగిగోవుల్లాంటి ఆడవాళ్ళద్వారా, ఇంకా చెప్పాలంటే 'గంగిగోవుల'ద్వారా హీరాయిన్ పాకెట్లు కంచె దాటేస్తున్నాయి...." శివరామ్ ఆగి, లాలా రియాక్షన్ కోసం యెదురు చూశాడు. లాలా రియాక్షన్ నిశ్శబ్దంతో బరువుగా వుంది. సిగరెట్ పీకని యాష్ట్రేలో నొక్కి శివరామ్ మళ్ళీ ప్రారంభించాడు:

"బోర్డరు ఏరియాలో, హాయిగా, అమాయకంగా పచ్చిక మేసే పశువులు, తమకి తెలీకుండానే నీలాంటి కసాయి లుచ్ఛాలు స్మగ్లింగ్ కార్యక్రమాన్ని సాగిస్తున్నాయి. ట్రీట్ చేసి వాడకానికి సిద్ధం చేయబడిన హీరాయిన్ పాకెట్లని నీ సిబ్బంది ఆ పశువులచేత మింగి

స్తున్నారు. బోర్డరు దాటేక, తిరిగ్గా ఆ పశువులు పేద దేశాల-మనుషుల ప్రాణాలు తీసే ఆ మృత్యు భస్మాన్ని, పెరళ్ళకీ, మొక్కలకీ, తద్వారా నీలాంటి ఛండాలుడికి కూడా ప్రాణంపోసే ఆ పేదలోంచీ తీసేసుకుని ఎగుమతి చేస్తున్నారు!"

శివరామ్ ఆగి మరో సిగరెట్ వెలిగిస్తూ, లాలాకి ఆలోచించుకోడానికి అవకాశం ఇచ్చాడు.

"శివరామ్...." లాలా కంఠం ఆవు కాలికింద నలిగిన బోదురుకప్ప అరుపులా ధ్వనించింది. "నువ్వు ఎవరో నాకు తెలీదు. కానీ, నువ్వు చాలా, చాలా ఎక్కువగా తెలుసుకున్నావ్. అలాంటి విషయాలు అతిగా తెలుసుకోడం నీలాంటివారికి అంత మంచిదికాదు, శివరామ్!"

బొంగురుగావున్న లాలా కంఠంలో స్పష్టంగా, నిదానంగా ధ్వనించిన బెదిరింపుని శివరామ్ చిన్ననవ్వుతో తుడిచిపారేశాడు. "లాలాభాయ్, కంగారులో నాలుక తడబడి డైలాగ్‌ని పొరపాటుగా చెప్పేశావ్! అలాంటి విషయాలు నాలాంటివాడు అతిగా తెలుసుకోడం నీలాంవాడికి అంతమంచిది కాదు! పోతే, నాకు తెలిసిందంతా నువ్వు ఇంకా తెలుసుకోలేదు. ఏదో లారీలూ, అరడజను సార్లో అమ్మకాలూ అదీ అన్నావు. నాఅధీనంలో వున్న నీసరుకు విలువ—టోకు, చిల్లర ధరల్తోసహా—నాకు కంఠోపాఠంగా తెలుసు! పదిపది మిల్లీగ్రాముల హిరాయిన్ ప్యాకెట్‌ని నలభై రూపాయలకి నీచిల్లర వర్తకులు వీధుల్లో బలిపశువులకు, చిన్నారి బలిపశువులకూ అమ్ముతున్నారు. అంటే కిలో మూడున్నరలక్ష రూపాయలు మాత్రమే! ఈరేటున నేను 'కాన్ఫిస్కేట్' చేసుకున్న వందకిలోల మృత్యుభస్మం ఖరీదు కేవలం మూడు-

న్నర కోటి రూపాయలు మాత్రమే!"

"నో! యూ ఆర్ రాంగ్! యూ డోంట్ నో అరిథ్ మెటిక్! యూ...." లాలా ఆదరాబాదరా అరవడం ప్రారంభించాడు.

"ఓహ్! హెచ్చవేత తప్పుగా, ఆన్సర్ తక్కువగా వేశానా? ఏడుకోట్లు అవుతుందా? అయితే నా ఆఫర్ ఇంకా పెరగాలి. ఎంత....?" శివరామ్ తనలో అనుకుం టున్నట్టుగా అన్నాడు.

"నోనోనో!" లాలా బొబ్బలెట్టాడు. "నా అర్థం అది కాదు. కిలో మూడున్నర అయితే, వందకిలోలు.... మూడున్నర అవడం కరెక్టే...."

"ఐసీ.... థాంక్యూ! నేను లెక్కల్లో పూర్. అందు కని...."

"శివరామ్, వేళాకోళంవద్దు. ఎవరుదేన్ని ఓవర్ ప్లే చేసినా నేను సహించను!" లాలా హుంకరించాడు.

"దెన్, ఆయామ్ సారీ ఫర్ యూ. ఎందుకంటే ప్రతీదాన్నీ, నీలాంటివాళ్ళతో వ్యవహారించేప్పుడు— ఓవర్ ప్లే చేయడం నా సహజగుణంగా తయారై పోయింది! తప్పదు; నువ్వు తట్టుకోవాలి!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఆల్ రైట్ శివరామ్! లెట్స్ టాక్ ప్యూర్ బిజి నెస్. కకారాలు మరిచిపోయి లకారాలు మాట్లాడు. ఆశకు అంతు ఉంచుకో. ఎందుకంటే అడిగినంతా అంది వ్వగలిగే ఆసామితో నువ్వు బేరం చేయడంలేదు!" లాలా గంభీరంగా అన్నాడు.

"లాలా భాయ్, ఆయాం సారీ. నిన్నూ, నీ స్టేటస్సీ,

శక్తిని నేను ఎక్కువగా అంచనా వేసుకున్నాను. అందుకే కోట్లలో మాట్లాడాను. ఆల్ రైట్ నీకోసం, కన్సిడర్ చేస్తున్నా. లక్షల్లో మాట్లాడుదాం...." అంటూ శివరామ్ ఆగాడు.

"నైస్! శివరామ్, యూ ఆర్ ఇంటలిజెంట్! యూ నో యువర్ పొజిషన్!" లాలా ఉల్లాసంగా మెచ్చుకున్నాడు.

"థాంక్యూ. థాంక్యూ...." శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు. "ఓకే లాలా భాయ్, నా రేటు రెండువందల లక్షలు..."

"క్యా ఆఆఆ? వా ఆఆఆట్?" లాలా నమ్మలేనట్టు అరిచాడు.

"దో సౌ లాక్. టూ హండ్రడ్ లాక్స్!" శివరామ్ నవ్వాడు.

"గుడ్ గాడ్!" లాలా అరిచాడు.

"ఇందాకా నువ్వే అన్నావ్. నేను తెలివైనవాడిని. నా పొజిషన్ తెలిసినవాడిని. అందుకే నీకు సులువుగా అర్థంకావడంకోసం రెండుకోట్లని లక్షల్లోకి మార్చాను!" శివరామ్ వ్యంగ్యంగా అన్నాడు.

"ఇంపాసిబుల్!" లాలా హుంకరించాడు.

"ఏమిటీ? ఈసారి చెప్పు!"

"అసంభవం!"

"అచ్ఛా అసంభవాన్ని సంభవంచేసే శక్తి వున్న వ్యక్తులు ఈదేశంలో, పోనీ ఈలోకంలో చాలామంది వున్నారు! వాళ్ళల్లో నలుగురైదుగురి ఫోన్ నంబర్లు నా మునివేళ్ళమీద వున్నాయి. సారీ ఫర్ ది డిస్టర్బెన్స్. గుడ్ బై!"

"హోల్డాన్!" లాలా కంగారుగా అరిచాడు.

"హోల్డింగ్!" శివరామ్ కులాసాగా అన్నాడు.

"శివరామ్, రెండు కోట్లు....గుడ్ హెవెన్స్! రెండు కోట్లు! అది నీకు జీర్ణం కాదు! చెక్ వన్!"

శివరామ్ పకపక నవ్వాడు. "ఈ దేశంలో ఎంతో మంది కోటీశ్వరులున్నారు. వాళ్ళదగ్గర రెండు కాకుండా వందల, వేల కోట్లున్నాయి. వాళ్ళకి జీర్ణం అవుతూనే వుంది. అజీర్తి చేసిన లక్షణాలు అవుపించడంలేదు!"

"వాళ్ళ సంగతి వేరు...."

"నా సంగతి వేరుకాదు అని నువ్వెందుకు అనుకుంటున్నావ్?" శివరామ్ గంభీరంగా ప్రశ్నించాడు.

లాలా జవాబుగా బుసకొట్టాడు.

"నీకు తెలుసో తెలీదో, ప్రస్తుతం నావల్ల అంతరాయం కలిగిన నీ అడ్వెంచర్ మూలంగా నీకు చాలా కోట్లొస్తాయి. ఇంటర్నేషనల్ డ్రగ్ మార్కెట్లో నీ పేరు ఫారిన్ డాన్‌ల పేర్ల లిస్టులో చేరిపోతుంది. ఫెయిర్ ఫాక్స్‌లాంటి డిటెక్టివ్ ఏజెన్సీలు వాసన పట్టడానిక్కూడా వీల్లేని విధంగా కోట్లాదిరూపాయలు గుడ్‌విల్‌గా స్విస్ అకౌంట్సులో జమవుతాయి. అమెరికా, ఫ్రాన్స్, ఇటలీ, జర్మనీ, వగైరా ఇతర దేశాల నార్కొటిక్ మర్చెంట్స్ నిన్ను 'కింగ్ ఆఫ్ ఏషియా'గా గుర్తిస్తారు. ఆ దేశాలకి వెళ్ళాలని నువ్వు కలలో అనుకుంటే ఏ ప్రధానికీ, ప్రెసిడెటుకీ కూడా లభించని విధంగా స్వాగతసత్కారాలు నీకు లభిస్తాయి...."

"స్టాప్!" లాలా గర్జించాడు.

"రెండు నాకు ఇవ్వలేక ఆ వందకోట్లకీ నువ్వు తిలోదకాలిస్తే, ప్రస్తుతం గోవాలో, హోటల్ 'నియా

గోవాలో బసచేసి, నువ్వు డెలివరీ ఇచ్చే సరుకుకోసం ఊపిరి బిగబట్టి ఎదురుచూస్తున్న వివిధ దేశాలకి చెందిన తొమ్మిదిమంది నార్కొటిక్ కింగ్స్‌కి,- డాన్స్‌కి—ఆశా భంగం కలుగుతుంది. అడ్వాన్స్ పుచ్చుకుని, ఏమార్చి ఎగనామం పెట్టావని వాళ్ళు నికరంగా అనుకుంటారు. తోకలు ముడుచుకొని వెళ్ళిపోతారు. త్వరలో అమెరికన్ మాఫియా తన అదృశ్యహస్తాన్ని కదిలిస్తుంది. ఇండియాలో ఎక్కడో నక్కి దాక్కున్న జగ్గా, ఉరఫ్ లాలా తల బెలూన్లా పేలిపోతుంది!" శివరామ్ ఆగాడు.

"శివరామ్....గోవా....హోటల్ నియోగోవా.... ఇవన్నీ నీకెలా తెలుసు?" లాలా కొత్తకంఠంతో ప్రశ్నించాడు. అతని కంఠంలోంచీ ఇందాకటి రోషం, దర్పం, ధనగర్వం మాయమైపోయాయని శివరామ్ గుర్తించాడు.

"నీలాంటి, చీడపురుగులు, నక్కలు—లోకంనుంచీ దాచిపెట్టే అలాంటి విషయాల్ని తెలుసుకోడమే నా హాబీ!" శివరామ్ సగర్వంగా అన్నాడు. "ఇప్పటికే ఆలస్యం జరిగిందనీ, గోవానుంచి మీరులంతా తెల్లారేలోగా ఇక్కడికి చేరుకుంటారనీ నాకు తెలుసు!"

"నాకోటలోనే ఏదో చిల్లు వున్నట్టు నాకు అనుమానంగా వుంది. అతిరహస్యంగా సాగుతున్న ఈ హిస్టారికల్ ట్రాన్సాక్షన్ గురించి ముక్కూమొహం తెలేని నీకు తెలిసిందంటే నావాళ్ళే నాకు వెన్నుపోటుపొడుస్తున్నారనిపిస్తోంది. నీకు చెప్పిన వాడిపేరు చెప్పు. వాడి పేరులోని అక్షరానికో లక్ష చొప్పున, ఖచ్చితంగా అక్షరలక్షలిచ్చేస్తాను!" ఉద్రేకం, నిర్ణయం, ఆగ్రహం లాలా కంఠంలో మూడు నగారాల్లా ధ్వనించాయి.

శివరామ్ పకపక నవ్వాడు.

"అయామ్ నాట్ జోకింగ్, శివరామ్. అక్షరలక్షలు. చెప్పు!" లాలా హుంకరించాడు.

"లాలా చాచా, చెప్తే నువ్వు పూర్తిగా ఆరిపోతావు. డాన్ పదవినుంచీ ఇరుకు సందుల్లో దొంగతనంగా పది మిల్లీగ్రాముల హెరాయిన్ని నలభైకి కాకుండా, ఇరవైకే అమ్ముకునే బికారైపోతావ్!" శివరామ్ గంభీరంగా అన్నాడు.

"వాట్! వై?" లాలా కంఠంలో నివ్వెరపాటు శివరామ్‌కి చక్కిలిగింతలు పెట్టింది.

"బికాస్, లాలా దాదా, గిన్నిస్ బుక్‌లోకి ఎక్కిపోయేంత భయంకరమైన పొడవుతో, అతి ఎక్కువ సంఖ్య అక్షరాల్తో తయారయ్యే విచిత్రమైన పేరు చెప్తాను. ఇప్పటి బేరం 'రెండు'ని అక్షరలక్షల మొత్తం దాటిపోయినా ఆశ్చర్యపోనక్కర్లేదు!" శివరామ్ ఆపి పకపక నవ్వాడు.

లాలా కొరుక్కున్న పళ్ళు టెలిఫోన్ సహాయంతో శివరామ్ చెవిలో కటకటమన్నాయి. "బాస్టర్డ్!"

శివరాం మళ్ళీ ఉల్లాసంగా నవ్వాడు. తటాలున నవ్వాపేశాడు. "హెరాయిన్ హీరో, ఇప్పటికే చాలాసేపు నీతో మాట్లాడుతూ వుండిపోయాను. మరో మూడు నిమిషాలు మాత్రం నీతో నీతో సరసాలాడతాను. ఆ వ్యవధిలో నువ్వేం చెప్పినా చెప్పకపోయినా ఫోన్ని గిరాటేస్తాను. తరవాత సరిగ్గా నలభై ఎనిమిదిగంటల తర్వాత నిన్ను కేసి పలకరిస్తాను. గోవా హోటల్లో గోల్‌మాల్ జరిగి, మాఫియా వాళ్ళు నిన్ను చూపించడానికి ఆ వ్యవధి చాలు!"

లాలా పళ్ళు మళ్ళీ శివరాం చెవిలో టకటక

లాడాయి. అతని నిట్టూర్పు కోడెత్రాచు బుసలా ధ్వనించింది. ఆ తరవాత అతని కంఠం స్పష్టంగా, కసిగా శివరామ్‌కి వినిపించింది :

"ఆల్ రైట్, స్కౌండ్రల్! ఈసారికి నువ్వు జయించావ్. నువ్వు అనుకున్నంతా పారేస్తాను; పట్టుకెళ్ళు!"

శివరాం హాస్యసంభాషణ విన్నవాడిలా నవ్వాడు. "గుడ్! అయితే, 'అనుకున్నంత' కాదు; ఆజ్ఞాపించినంత! పారేయడం కాదు; పకడ్బందీగా బ్యాంకుల్లో జమ చేయడం!"

"వాట్! బ్యాంకులా? పిచ్చపట్టిందా?" తన చెవుల్ని నమ్మలేని లాలా ఘీంకరించాడు.

"పిచ్చికాదు; పిచ్చిలాలా, వెర్రి; వేలంవెర్రి! ఈ సిటీలోని, పక్కసిటీలోని ఆపక్క చిన్న టౌన్‌లోని ఇరవై బ్యాంకుల్లోని కొన్ని అకౌంట్ నంబర్లిస్తాను. ఆ అకౌంట్సుల్లో, నేను చెప్పే మొత్తాలు ఇరవై నాలుగ్గంటల్లో జమ అయిపోవాలి. నీ సౌకర్యంకోసం, నీకు సమయం మించిపోకుండా వుండటంకోసం అన్ని బ్యాంకుల్లోనూ ఒకే సమయంలో పైకం జమ అయిపోవాలి. జమ అయిన క్షణంలో ఆవిషయం నాకు తెలిసిపోతుంది. తెలిసిన మరుక్షణం నిన్ను కాంటాక్టు చేస్తాను. ఏంచేయాలో చెప్తాను...."

"ఆగు!" లాలా గద్దించాడు. "ఖాతాల్లో జమ అయ్యాక యేంచేయాలో చెప్తానని యేమిటీ గ్యారంటీ?"

"లాలా, ఆర్ యూ సీరియస్? గ్యారంటీకావాలా?" శివరాం ప్రశ్నించాడు.

"అక్కర్లేదు! నువ్వు నా మేనత్త కొడుకువిగా!" లాలా ఉక్రోషంతో హుంకరించాడు.

శివరామ్ చక్కిలిగింతల నవ్వు నవ్వాడు. "కావా లంటే గ్యారెంటీ ఇస్తాను. గవర్నమెంట్ స్టాంప్ పేపర్ మీద చెయ్యికోసి రాసిస్తాను. 'డ్రగ్ డాన్ జగ్గా, అనే లాలావు వందకిలోల హీరాయిన్ అప్పగించి నందుకుగాను రెండు కోట్ల రూపాయలు బహుమతిగా స్వీకరించినట్టూ, స్వీకరించాక ఫలానా టైమ్‌లోగా హీరాయిన్ అప్పగించకపోతే, సదరు రెండు కోట్లున్నూ దానికి అయ్యే వడ్డీన్నీ అడిగిన తక్షణం జగ్గా అనబడే లాలావు వాపసు ఇవ్వగలవాడను' అని విశదంగా రాసిస్తాను!"

"యూ సన్నాఫ్...."

"షటప్!" శివరామ్ కంఠం టపాకాయలా పేలింది. "చండాలుడా, డబ్బుకోసం హీరాయిన్‌లాంటి మృత్యుభస్మాన్ని పన్నెండేళ్ళ, పదహారేళ్ళ పిల్లలకి అమ్ముతూ దేశం ఆరోగ్యాన్ని సర్వనాశనం చేస్తున్న నీకు గ్యారెంటీ కావాలా? కమాన్, గ్యారెంటీ కావా అని మరోసారి అడుగు!"

"శి....వ....రా....మ్...."

"కాకపోతే, ఒక చిన్న గ్యారెంటీ ఇస్తాను. నువ్వు నా స్వాధీనంలో వుంది అని నిరూపించే గ్యారంటీ అది! కటక్‌కీ, భువనేశ్వర్‌కీ మధ్య నీ కార్ని ఇద్దరు పోలీసులు అటకాయించారు. ఆరు వీడియో కాసెట్లు నీ డిక్కీలోంచీ తీశారు. బ్లూ క్యాసెట్స్ అంటూ బెదిరించి నీనుండి పదివేలు గుంజుకున్నారు. తరవాత కార్లో కూచున్న నీతో, రోడ్డుమీద నిలబడి అరగంటపాటు కబడీ ఆడారు. తరవాత దగ్గర్లో వున్న ఊరు దాటే దాకా, ఆ తరవాతా నిన్ను వెంబడించి, వదిలేశారు...."

"రెండో విషయం: నీ డ్రైవర్లు దుర్గాదాస్, కర్తార్లు రోడ్ సైడ్ రెస్టారెంట్‌లో భోజనానికి ఆగారు. ఒక యువతీ, ఇద్దరు యువకులూ వాళ్ళని యెదుర్కొన్నారు. యువతిని సైగ చేశాడన్న సాకుతో—లారీలు మాకేదాకా వాళ్ళిద్దర్నీ నోళ్ళతో, చేతుల్తో ఉతికి ఆరేశారు. ఇదంతా నిజమే అని నీ డ్రైవర్లు నీకు ప్రమాణంచేసి మరీ చెప్తారు. ఇవన్నీ నాకెట్లా తెలుసు? చేయించిన వ్యక్తికి అన్నీ తెలుస్తాయి!" శివరాం ఆగాడు.

"శివరామ్, నీ అంతు చూస్తాను!" లాలా శపథం చేశాడు.

"వెల్ కమ్! ఇంక అరనిమిషమే వుంది. నా అంతు చూడ్డానికి అది చాలా?" శి వ రా మ్ ఎగతాళిగా అన్నాడు.

"బాస్టర్డ్! బ్యాంకు పేర్లూ అకౌంట్ నంబర్స్ చెప్పు!" లాలా ఓటమిని దబాయింపుతో వెళ్ళగక్కాడు.

"చెప్తాను. అయితే ఇప్పుడు కాదు. రేపొద్దుట తొమ్మిదింటికి పెనా, కాగితం పట్టుకుని ఫోనుముందు కూచో. అప్పుడు చెప్తాను. నంబర్ల ద్వారా, అకౌంట్స్ ఎవరివో కనుక్కొని, న్యూసెన్స్ క్రియేట్ చేసే అవకాశం నీకు ఇవ్వను. డబ్బు జమచేశాక ఆ బ్యాంకుల్లో బ్యాంకుల ముందూ కాపలా అదీ యేర్పాటు చేయొద్దు! నష్టపోతావ్!"

"కాపలా ఏర్పాటు చేయకపోయినా, నువ్వు ఎప్పుడు చెప్పినా, ఏది చెప్పకపోయినా, నేను వేటాడతాను. నిన్ను ఈ చేతుల్తో పట్టుకుంటాను. ఈ చేతుల్తో కసితీరా శిక్షిస్తాను!" లాలా హుంకరించాడు.

శివరామ్ పకపక నవ్వుతూ రిసీవర్ని పడేశాడు....

"హమ్మయ్యా! ముగించావ్. రోజంతా టెలిఫోన్ని కాగలించుకుని కూచుంటావేమో అని భయపడిచచ్చాను!" లోపలి గదిలోంచి ప్రవేశించిన లత నవ్వుతూ అంది.

శివరామ్ ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూశాడు. "హనీ, యూ ఆర్ రాంగ్: ముగించలేదు; ప్రారంభించాను!"

"వాట్! డార్లింగ్ బోర్ కొట్టేస్తోంది.... కాసేపు."

"నీకో చిన్న పని ఇస్తాను. బోరూగీరూ పారిపోతాయ్!" శివరామ్ అద్దుకొగల్తూ అన్నాడు. "కొన్ని టెలిఫోన్ నంబర్లిస్తాను. ఓపిగ్గా కూచుని ఆ నంబర్ల వ్యక్తుల్ని కాంటాక్ట్ చేయి. 'కౌటిల్య ఫైనాన్స్' అధిపతి లక్ష్మీప్రసన్నరావుగారి పర్సనల్ అసిస్టెంట్ గా నిన్ను పరిచయం చేసుకో...."

"డార్లింగ్..."

"యస్" శివరాం సిగరెట్ ముట్టించాడు.

"రెండు కోట్లు....టూ క్రోర్స్.........అంటూంటే విన్నాను....నిజమా?" లత అనుమానంగా అడిగింది.

"హనీ, నిజంతప్ప మరోటి వినడం నీకు చేతకాదని నాకనిపిస్తోంది!" శివరాం డొంకతిరుగుడుగా అన్నాడు.

"గుడ్ గాడ్!" లత అరిచింది. "ఎట్లా మోసు కొస్తావ్? ఏం చేస్తావ్? అంత మొత్తం....గుడ్ హెవెన్స్....ప్రమాదం....డార్లింగ్...."

"మోసేవాడికే బరువు. పథకం లేకుండా చేసేవాడికి ప్రమాదం. మనకి కాదు!" శివరాం సగర్వంగా అన్నాడు.

"డార్లింగ్...."

శివరాం ఆమెని తీక్షణంగా చూశాడు. "కౌటిల్య

అధికారిక పి.ఏగా నిన్ను పరిచయం చేసుకో. రేపు మెసర్స్ కాటిల్యా ఖాతాలో—నంబర్లు ఫోన్ నంబర్లతో పాటు నీకు ఇస్తాను—పెద్ద మొత్తం, జమ అవుతుందని చెప్పు. ఖాతా నంబరు చెప్తే చాలు. జమ అయిన మొత్తాన్ని నేనిచ్చే మరో బ్యాంకులో మరో అకౌంటుకి ఇమిడియేట్ ట్రాన్స్ఫర్ చేయమను...."

"డార్లింగ్....నువ్విచ్చే నంబర్లు బ్యాంకు మేనేర్లవా?" లత అడ్డు తగిలింది.

"అక్కరాలా.......లేకపోతే—అంకెలా!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"చేస్తారా? అదే....ట్రాన్స్ఫర్?"

"రెండు చేతుల్తో. మెసర్స్ కాటిల్యానుండీ ఇంకా వార్తరాక తన్నుకు ఛస్తుంటారు వాళ్ళంతా. తలో పాతిక వేలూ ఫిక్సడ్ డిపాజిట్ వదిలేసున్నాంగా!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.... "ఇదివరకే వాళ్ళందరికీ అంతా చెప్పాను. నువ్వు అఫీషియల్ గా రిమైండ్ చేస్తున్నావ్; అంతే!"

"డార్లింగ్ మరో సందేహం...."

శివరాం ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"ట్రాన్స్ఫరయ్యే బ్యాంకునుంచీ అంత పెద్ద మొత్తం ఎలా తీసుకుంటాం? ప్రమాదం లేదా?"

"హనీ, పదునైన బుర్రని ఆయుధంగా వాడే వ్యక్తికి ప్రమాదానికి ప్రమాదం!" శివరాం సగర్వంగా అన్నాడు "నీ సందేహాన్ని, ఈ సిగరెట్ కాల్చేలోగ, ఒకే ఒక ఫోన్ కాల్ తో నివారణ చేస్తాను!"

లత అతన్ని విడ్డూరంగా చూస్తూ అతని పక్కనే కూర్చుంది. శివరాం ఆమెని చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"హనీ, రిసీవరెత్తు. 68721 నంబరు డయల్ చేయి. 'హలో' అన్న వ్యక్తితో లక్ష్మీప్రసన్నరావుగారు మాట్లాడుతారని చెప్పు!"

అతి ఆదరాబాదరా రిసీవరందుకుంది. చివరిదమ్ము లాగుతూ శివరాం సాలోచనగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అతి కంఠం అతని ఆలోచనల్ని చెదరగొట్టింది.

"డార్లింగ్ ...." అందామె.

శివరాం కళ్ళు తెరిచి, సిగరెట్ పీకని యాష్ ట్రేలో నొక్కి రిసీవర్ని అందుకున్నాడు.

"మిస్టర్ భానుమూర్తి, నమస్తే!"

"............"

"సైన్ థాంక్యూ.... రేపు మన అకౌంటుకి చిన్న మొత్తాలు ట్రాన్స్ఫరవుతాయి. అన్నీ కలిపితే, ఒక పెద్ద చిన్న మొత్తం అవుతుంది ..."

"రావుగారూ..........ఎంత?" భానుమూర్తి కంఠం శివరామ్ చెవిలో ఆత్రంగా ధ్వనించింది.

"అనుకున్నంత కాదులెండి. మనకి ఇవ్వాల్సినవాళ్ళు పార్టు పేమెంట్ చేస్తామంటూ కాళ్ళావేళ్ళాపడ్డారు. ఓకే అన్నాను. మహా అవుతే టూ క్రోర్స్ రావొచ్చు...." శివరామ్ అతివైపు కన్నుగీటుతూ అన్నాడు.

బ్యాంక్ మేనేజర్ భానుమూర్తికి కళ్ళు తిర్గు కమ్ముతున్నట్టు అతని కంఠంచేసే చప్పుళ్ళు శివరామ్కి చెప్తున్నాయి. శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు.

"మనం అనుకున్న విధంగా వన్ లాక్ ఎఫ్.డి. లో వేసుకోండి. తతిమ్మాది కేనిచ్చే నంబర్లకి వెంటనే ట్రాన్స్ఫర్ చేసేయండి...."

"మిస్టర్ యల్.పి. రావ్, ఆ రెంటినీ కనీస్తం

రెండేళ్ళపాటు మా బ్రాంచిలో అలాగే వుంచేస్తారను కున్నా!" భానుమూర్తి అశగా అడుక్కిలాడు.

"ఇంపాసిబుల్!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "మనకి ఇవ్వాల్సిన సంస్థలు మనకి ఇచ్చాయి. మనం ఇవ్వాల్సిన సంస్థలకి ఇవ్వాల్సిందేగా! ముందు ముందు చూద్దాం. రెండు కాకపోయినా 'ఒకటి' ఎప్పుడో అప్పుడు మీ దగ్గర నిలబైపోతుంది!"

"రైట్. థాంక్స్ చెప్పండి!"

"రేపు నేను బిజీగా వుంటాను. అకౌంట్ నంబర్లూ అవీ ఇప్పుడే నోట్ చేసుకుంటారా?"

"తప్పకుండా! చెప్పండి."

శివరామ్ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. "మిస్టర్ భానుమూర్తి, ఈ ఆరు అకౌంట్లూ, ఆరు ఊళ్ళల్లో, ఆరు బ్యాంకుల్లో వున్నాయి. చెప్తాను....ప్లీస్ టేక్ డౌన్!"

శివరాం చెప్పసాగాడు....

లత అతన్ని అర్థంకానట్టు చూస్తూ వుండిపోయింది.

"అంతే. ఇవన్నీ పెద్ద సంస్థలు. డోంట్ డిలే ది ట్రాన్స్ఫర్. కనీసం 24 గంటల్లో వాళ్ళ ఖాతాల్లో జమ అవ్వాలి!"

"దాన్ని గురించి మరచిపొండి. ఎఫ్.డి. 'ఒకటి' గురించి గుర్తుంచుకోండి, దయచేసి!" భానుమూర్తి ఉషారుగా అన్నాడు.

"తప్పకుండా....ఓకే. థాంక్స్లాట్!"

"వెల్కమ్ మిస్టర్ ఎల్.పి.రావ్!"

శివరామ్ నవ్వుతూ రిసీవర్ని పడేశాడు.

"డార్లింగ్...." లత ప్రారంభించింది.

"హనీ, అనుమానాలకి అనకట్ట వేయ్! నేనిచ్చే

నంబర్లకి ఫోన్ చెయ్. రేపొద్దున నా లిస్టులోని అన్ని బ్యాంక్స్‌కీ వెళ్ళు. లోపలా, బైటా తిరుగు. అనుమానం కలిగించేలా అక్కడ ఎవరేనా తచ్చాడుతున్నారేమో చూడు. మన నంబర్ల గురించి వాకబు చేస్తారేమో గమనించు. ఒకే ఒక బ్యాంకులో, ఒకే ఒక వ్యక్తి ఆ నంబరు గురించి అడిగితే చాలు. తతిమ్మా బ్యాంకులకి నువ్వు వెళ్ళక్కర్లేదు. కోటకి దూసుకురా!" శివరాం నవ్వుతూ ముగించాడు.

లత మళ్ళా అతన్ని ఏమిటో అడగబోయింది. శివరాం ఆమెని వారిస్తూ చూశాడు.

"పి.ఏ, పేపరూ పెనా తీసుకో. చెప్పే నంబర్లు రాసుకో!" అన్నాడు కంఠంలో అధికార దర్పాన్ని నటిస్తూ.

నవ్వుతూ లత పైకి లేచింది....

9

తలుపులు మూసిన గదిలో లాలా ఆపకుండా పచార్లు చేస్తున్నాడు. గదిలోని ఏ.సి.ని వెక్కిరిస్తూ అతని మొహంమీద చెమట బిందువులు ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి. తలుపు దగ్గరగా చేతులు నలుపుకుంటూ నిలబడ్డ ఓంకార్ తల పచార్లుచేస్తున్న యజమాని ఎటుకదిలితే అటు కదులోంది.

లాలా తటాలున ఆగాడు. "ఓంకార్....ఎంత ప్రయత్నించావో నాకు తెలీదు. ఆ గుంటనక్కని ట్రేస్ చేయడంలో ఓడిపోయావ్!"

ఓంకార్ గుటకలు మింగాడు. "ఇరవై బ్యాంకుల దగ్గరా మనవాళ్ళున్నారు. డబ్బుకోసం వాడు రాకుండా పోడు, మాలిక్!"

"ఓంకార్ ....ఓటమిని నేను మన్నించను!" లాలా గంభీరంగా అన్నాడు.

ఓంకార్ భయం భయంగా చూశాడు. ఈసారి, ఓటమిని తన యజమాని మన్నించి, అంగీకరించాల్సి వస్తుందేమో అనిపిస్తోందతనికి. చాలా, చాలా తెలివైన వ్యక్తి తమని ఆడిస్తున్నాడు. చరిత్రలో తన యజమాని లాంటి వాళ్ళు చాలామంది ఓటమిని అంగీకరించాడు....

"ఓంకార్ . " లాలా కంఠం అతన్ని ఉలిక్కి పడేలా చేసింది.

"ఏం చేస్తావో, ఎలా చేస్తావో నాకు తెలీదు. ఇరవై నాలుగు గంటల్లో వాణ్ని నాముందు నిలబెట్టాలి; వాడి శవాన్నైనా సరే!" లాలా మళ్ళీ పచార్లు ప్రారంభించాడు.

"మాలిక్ ...."

"ఇంతకాలం నిన్నూ, నీ శిష్యుల్ని ఎవడో రాజా వస్తాదుల్ని మేపినట్టు మేపాను! నన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చేసిన ఆ శివరామ్‌గాణ్ని నాకు అప్పగించు! చేతకాక పోతే, 'మీ అందర్నీ' అప్పగించు!"

"మాలిక్ ...." ఓంకార్ కంగారుగా అన్నాడు.

లాలా ఎర్రటి కళ్ళతో ఓంకార్ని తదేకంగా చూశాడు. "ఓంకార్ ....మనం చాలా ప్రమాదంలో ఇరుక్కున్నాం. ఎవడో మన గురించి కనిపెట్టాడు. వాణ్ణి నిర్మూలించాలి. లేకపోతే ఇంకా, ఇంకా ప్రమాదాల్లో ఇరుక్కుంటాం...."

ఓంకార్ గంగిరెద్దులా బుర్ర ఆడించాడు.

"రెండు కోట్లు పోయినా, ఐ డోంట్ కేర్!" లాలా అరుస్తున్నట్టు అన్నాడు. "వాడి తల కావాలి

నాకు!"

"మాలిక్....ఎంతకాలమైనా వాడు దాక్కోలేడు. బ్యాంకుల్లో తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను. ఇవాళ కాకపోతే రేపు వాణ్ని బంధించి, మీకు బహూకరిస్తాను. నా కంగారు....అది కాదు...."

లాలా కళ్ళు చిట్లించాడు.

"వాళ్ళు....వాళ్ళంతా వచ్చేశారు. కుంపట్లమీద కూచున్నారు. ఒకరోజు ఆలస్యానికే విసుక్కుంటున్నాడు. వాడు డెలివరీ ఇస్తాడా అని ఆలోచిస్తున్నా...."

లాలా చిన్నగా నవ్వాడు. "ఓంకార్, అది డైనమైట్. వాడు దాన్ని దాచుకోలేడు; అమ్ముకోలేడు! తన చేతుల్లోంచీ త్వరగా దాన్ని జారవిడుచుకోడానికి వాడు సహజంగా ప్రయత్నిస్తాడు!"

ఓంకార్ బుర్ర ఆడించాడు. "మీరు డైనమైట్ అంటే గుర్తువస్తోంది.......చెప్పడం మరిచాను. అన్ని హోటల్సూ చూశాం. ఎక్కడా వాడు లేడు."

లాలా కసిగా నవ్వాడు. "ఓంకార్, వాడు శివరామ్ పేరుతో హోటల్లో వుంటాడని ఎందుకనుకున్నావ్?"

"అది వాడి పేరు కాకపోవచ్చు. వాణ్ని మనం చూడలేదు. అంచేత మనకి వున్న ఆధారం 'శివరామ్' ఒక్కటే!" ఓంకార్ నవ్వుతూ అన్నాడు. "వాడు చాలాసేపు మీతో ఫోన్లో మాట్లాడాడు. ఏ పబ్లిక్ బూత్ నుంచో అంత తీరుబడిగా వాడు మాట్లాడివుండడు. ఎక్కడో శాంతిమయంగా కూచుని, మాట్లాడాడు. అంచేత అది యేదో హోటల్ గదే అయ్యుండాలి అనుకున్నాను. కానీ, మనకి ఆకాల్ ఏనంబర్నుంచీ వచ్చిందో కనిపెట్టే అవకాశంలేదు. ప్రయత్నించిన మరుక్షణం

మాయమైపోతానన్నాడువాడు!"

లాలా కోపంతో బుసకొడుతూ నిట్టూర్చాడు. "వొట్టి మొదటే ఆ స్కాండ్రల్ మన కాళ్ళూ చేతులు కట్టేశాడు! ఓంకార్, కత్తిలాంటి వ్యక్తితో మనం డీల్ చేస్తున్నాం. కత్తిలాగే ప్రవర్తించి నువ్వు వాణ్ని పట్టాలి. నాకతికి యెదురు నేను సహించను!"

"మాలిక్ ....మనం ...." యేదో చెప్పబోయిన ఓంకార్ని టెలిఫోన్ మోత అడ్డుకుంది.

"లాలా చాచా?" శివరాం కంఠం లాలా చెవిలో నవ్వుతూ ప్రశ్నించింది.

"యస్ ....శివరాం సరుకు ...." లాలా ఆత్రంగా ప్రారంభించాడు.

"నా కంఠాన్ని పోల్చుకున్నావ్. గుడ్! లాలా, నీ సరుకు ప్రస్తుతం నా సరుకుగా వుంది. నీవ్యాపారం, ప్రస్తుతం మనం చేస్తున్న వ్యాపారం పూర్తిగా నమ్మకం మీద ఆధారపడింది. ఇది దొంగవ్యాపారం. దొంగ వ్యాపారంలో పార్టనర్స్ ఒకర్నొకరు మోసంచేయరు; చేసి మునిగిపోరు!"

"శివరామ్, నిజం చెప్పావ్. తెలివిగా నిజంచెప్పావ్. సరుకు ...." లాలా ఉద్రేకంతో చెప్పబోయాడు.

"అయితే, నువ్వు నమ్మకాన్ని వమ్ముచేశావ్ లాలా!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

"వాట్ డూ యూ మీన్?" లాలా హుంకరించాడు.

"నా ఫోన్ నంబరుకోసం ప్రయత్నించవద్దన్నాను. నా ఉనికి కోసం వెతకొద్దన్నాను. నువ్వు వెతికావ్ ...."

"నో!" లాలా అరిచాడు.

"అంతేకాదండా, హోటల్సులో నాకోసం గాలిం

చడం కాకుండా ఇరవై బ్యాంకుల ముందూ నీ రెండేసి కళ్ళని, నలభైకళ్ళని కాపలా వుంచావ్ ...."

"నో! యూ ఆర్ మిస్టేకన్! నేనా పని చేయలేదు. ఏకళ్ళనో చూసి కంగారుపడి, నాకళ్ళనుకున్నావ్!" లాలా మళ్ళీ అరిచాడు.

"లాలా కోట్లవిలువతో నార్కొటిక్స్ అమ్ముకుంటున్నా కూడా నువ్వు తగినంతగా ఎదగలేదు. పోలీసులకి దొరికిపోయి, సొత్తూ, సొమ్మూ పోగొట్టుకోడం కన్నా ఏ శివరామ్‌కో రెండుకోట్లు పారేసి, తరవాత యధేచ్ఛగా బిజినెస్ చేసుకోవాలన్న ఇంగితం నీకెందుకు లేదు?" శివరాం దబాయిస్తున్నట్టు ప్రశ్నించాడు.

"ఎందుకులేదు? నీ రెండుకోట్లూ నాకు రెండులక్షల్తో సమానం. నువ్వు చెప్పిన అకౌంట్స్‌లో అప్పుడే గిరాటేశాం!" లాలా హుంకరించాడు.

"శభాష్ అయితే. పిసినారిలా ఇంకా గుర్తుంచుకునే వున్నావ్! నీ మేలుకోరి, నీతో బేరం చేశాను. ప్రభుత్వానికి స్టాకునీ, నిన్నూ పట్టిచ్చి, పారితోషికం, పబ్లిసిటీ సంపాయించడం చేతకాక నీతో వ్యాపారం చేశాననుకుంటున్నావా?"

"శివరాం, ఏదో ఊహించుకుంటున్నావ్.... నేను...."

"లాలా, నలభైకాదు; ఎనభై కళ్ళని నువ్వు నాకోసం రెడీగా వుంచొచ్చు. కానీ, నన్ను చూడలేవు చూసినా ఏమీ చేయలేవ్! నీ రెండుకోట్లూ నాకూ క్షేమంగా అందాయి...."

"అయితే ఇంకేం? నాది నాకు వాపసు చెయ్!" లాలా

తెలివిగా అన్నాడు.

శివరాం నవ్వు అతనికి వినిపించింది. "చేస్తాను. చేసే ముందు, సూచనల్ని నిర్లక్ష్యం చేసినందుకు పెనాల్టీ వడ్డిస్తాను!"

"ఇంత పైసా ఇవ్వను!" లాలా గర్జించాడు.

"పెనాల్టీ చెల్లించకపోతే, నిన్నూ నీ సరుకునూ మరిచిపోయి, అమ్నేషియా వచ్చినవాడిలా అమెరికా వెళ్ళిపోతాను!"

"ఇది అన్యాయం! బాస్టర్డ్! నిన్ను ...."

"నన్ను గురించి మరిచిపో. గోవానుండీ ఇక్కడికి దూసుకువచ్చి, హోటల్ రెక్స్‌లో అవురావురంటున్న నీ ఇంటర్నేషనల్ మిత్రుల్ని ఒకసారి గుర్తుచేసుకో! ఆలస్యం జరిగితే వాళ్ళు నిన్ను ఎట్లా ఆర్పేస్తారో గుర్తు చేసుకో!" శివరాం ఎగతాళిగా అన్నాడు.

"ఆల్ రైట్! స్కౌండ్రల్....ఎంత? ఎంత కావాలో మొరుగు. పారేస్తాను. అయితే ఖల్ళీ బ్యాంకులూ ఖాతాలూ వీల్లేదు వ్యవధి లేదు ..."

"లాలాభాయ్, ఎంత కావాలో కాదు; యేమిటి కావాలో అడుగు!" లాలా ఆశ్చర్యంతో కళ్లు పెద్దగా చేశాడు. "వాట్ డూ యూ వాట్?"

శివరాం కులాసాగా నవ్వాడు. "వెరీగుడ్! సింపుల్ థింగ్! నువ్వు అందించే అమృతంకోసం హోటల్ గదిలో కాచుక్కూచున్న నార్కోటిక్స్ నాయకుల పేర్లూ, ఊర్లూ చెప్పు. చాలు!"

"వాట్?" లాలా తన చెవుల్ని నమ్మలేనట్టు అన్నాడు.

"మళ్ళీ చెప్పాలా?"

"వాళ్ళ పేర్లు....అవి నీకెందుకు?"

"అది నీకు అనవసరం" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

లాలా నిట్టూరుస్తూ, కోపాన్ని కంట్రోల్ చేసు కున్నాడు.

"శివరాం, అడిగినంతా, అడిగినవిధంగా ఇచ్చేశాను. ఇంకా వాళ్ళ వివరాలు దేనికి? యేదో పొరపాటు జరిగి వుండొచ్చు. దాన్నంత సీరియస్ గా తీసుకోకు. స్టాక్ డెలివరీ ఇచ్చేయ్. బీ (గ్రిజనబుల్!"

"దుర్వ్యయత్నం చేస్తున్నావ్; టైం వేస్టు చేస్తు న్నావ్. అడిగిన వివరాలు చెప్పకపోతే. నీసరుకూ, నీ డబ్బూ— మొత్తం భారతప్రభుత్వానికి అప్పగించేసి, దేశ సేవ చేశానని తృప్తిపడి, చేతులు దులుపుకుని వెళ్ళి పోతాను!"

"బాస్టర్డ్!" లాలా అరిచాడు. మెల్లిగా కంఠం తగ్గించి. సౌమ్యంగా అడిగాడు "శివరాం, ఆ వివరాలు నీ కెందుకు? వాళ్ళని యేంచేస్తావ్?"

"యేమీ చేయను. వాళ్ళ వివరాలూ, నీ వివరాలూ కలగలిపి పోతపోసి, ఒక కవచం తయారు చేసుకుం టాను!"

"డోంట్ జోక్! ఐ డోంట్ లైక్ జోక్స్! నిజం చెప్పు!" లాలా దబాయించాడు.

"నీమీద ఒట్టు లాలాచాచా! మీ అందరి చరిత్రా జాగ్రత్తగా రాసి, భద్రంగా డిపాజిట్ చేస్తాను. ఉత్త రోత్రా నాకేదేనా అపాయం జరిగితే, నా ప్రాణం, గీణం అనుమానాస్పదంగా పోతేగీతే, నా చావుకి మీ

రందరూ కారకులనిరాస్తాను. ఎందుకు కారకులయ్యారో రాస్తాను. శివరాం హరీ అనగానే బేడీలు మీ వైపు దూసుకొస్తాయ్! మీ అందరి వివరాలూ నాకు 'కవచం' అని ఇప్పుడు అర్థమైందా?" శివరాం నవ్వుతూ అడిగాడు.

లాలా ఘొల్లున నవ్వాడు. "శివరాం, అనవసరంగా భయపడుతున్నావ్. నాది నాకు అందిన మరుక్షణం నిన్ను మరిచిపోతాను...."

"అలాంటప్పుడు వాళ్ళ వివరాలు ఇవ్వడానికి నీకు భయం దేనికి? నేను క్షేమంగా వుంటే మీరూ క్షేమంగా లాభాల్లో జీవిస్తారు!"

"శివరాం .. డోంట్ బీ...."

"వాళ్ళ పేరూ, వివరాలూ తప్ప మరో అక్షరం పలికితే రిసీవర్ పెట్టేస్తాను!" శివరాం హుంకరించాడు.

"సన్ ఆఫ్ డెవిల్! రాస్కెల్!" లాలా ఆగ్రహంతో ఊగిపోతూ అరిచాడు.

"యస్ బాస్!" శివరాం ఎగతాళిగా అన్నాడు. "ఒకే ఒక పేరు తప్పుగా చెప్తే మన అగ్రిమెంట్ ఆటోమేటిగ్గా రద్దవుతుంది. లిస్టు తయారయ్యాక, నా పద్ధతులతో వాళ్ళ గురించి వాకబు చేస్తాను. పాస్‌పోర్టులూ అవీ చెకప్ చేయిస్తాను. రాంగ్ ఇన్‌ఫర్మేషన్ ఇచ్చినందుకు జీవితాంతం ఏడుస్తూ జైల్లో కూచుంటావ్!"

"స్టాప్ బార్కింగ్! స్టార్ట్ రైటింగ్!" లాలా హుంకరించాడు.

"మైకేల్ ఫెర్గుసన్, శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో.... విట్టోరియో, వెనిస్ ఫోన్లోకి దండకం చదవడం ప్రారంభించాడతను.

9

రిసీవర్ని పడేసి, లిస్టుని కోటు జేబులోకి తోసి శివరాం సిగరెట్ వెలిగించాడు. అలసటగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. కటాలున పైకి లేచి పచార్లు ప్రారంభించాడు. ఆ సమయంలో లత గదిలో లేనందుకు అతను సంతోషించాడు. తన తదుపరి కార్యక్రమం గురించిన రకరకాల ఆలోచనలు కందిరీగల్లా అతని బుర్రలో రొద చేస్తున్నాయి....రిసీవరెత్తి నంబర్ తిప్పాడు.

"యస్?" అవతలి కంఠం వెంటనే అంది.

"మిస్టర్ .... టెంపో!"

"యస్ .... స్పీకింగ్!"

"మిస్టర్ టెంపో, మిస్టర్ శివరాం హియర్ ...."

"శివరామ్! నీ ఫోన్ కాల్ కోసం యెదురు చూస్తున్నా.." డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

శివరామ్ కనుబొమలు అతని నుదుర్ని పైకి తోశాయి.

"హౌ కమ్?"

"ప్రతీసారీ నువ్వు ఒకడుగు ముందుంటున్నావ్. ఈసారి నేను రెండడుగులు ముందున్నా!" డిటెక్టివ్ టెంపో సగర్వంగా అన్నాడు.

"ఐసీ....ఎందులో?" శివరామ్ ప్రశ్నించాడు.

"శివరామ్, నా అంచనా ప్రకారం ఇవాళా రేపట్లో నువ్వు నాకు ఫోన్ చేయాలి....చేస్తున్నావ్ ...."

"మిస్టర్ టెంపో...."

"చెప్పకు శివరాం: విను!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు. "ఏదో కేసుమీద ఇక్కడికి వచ్చాను. ఈ కేసులో విదేశీ హస్తాలున్నట్టు నా పరిశోధనలో తేలింది.

చావబోయే, చచ్చిపడబోయే జంతువుకోసం రాబందుల్లా చాలామంది డాన్‌లు ఇక్కడ చూచున్నారు. వాళ్ళు అలా చూచోడానికి కారణం నువ్వే అని నీ ఫోన్ కాల్ చెప్తోంది."

శివరాం నుదురు ముడతలు పడింది. "మిస్టర్ టెంపో"

"పూర్తిగా చెప్పండి, శివరాం! ఆనవాళ్ళు తెలీకుండా ఏదో అడ్వెంచర్ సాగుతోంది. అడ్వెంచర్‌లోని ఈ లక్షణం కూడా నీ టెక్నిక్‌ని గుర్తుచేస్తోంది. ఏమిటి కథ?"

"ఆల్ రైట్ డ్రగ్ డాన్ జగ్గా పేరు విన్నారా?" శివరామ్ ప్రశ్నించాడు.

"కీర్తి శేషుల్ని — వి మీన్ అపకీర్తి శేషుల్ని గురించి మాట్లాడకు, శివరాం!"

"మిస్టర్ టెంపో, మీ కంటే తెలుసనుకున్నాను; కొంతే తెలుసని ఇప్పుడు కనుక్కున్నాను!" శివరాం సగర్వంగా అన్నాడు. "జగ్గా చనిపోయాడు; మీకూ, మీ పోలీసువాళ్ళకీ, పత్రికల వాళ్ళకీ, లోకానికీ సంబంధించినంతవరకూ. జగ్గా పునర్జన్మ ఎత్తాడు...."

"శివరామ్!"

"మళ్ళీ జన్మించిన జగ్గాని, 'లాలా'గా జన్మించిన జగ్గాని మీకు పై అంటే షూవ చూపిస్తాను, మిస్టర్ టెంపో!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"శివరాం, నన్ను ఉడికించడానికి కొత్తరకం నాటకం రాసుకున్నావా?" టెంపో అనుమానంగా అడిగాడు.

శివరాం పకపక నవ్వాడు. "మిస్టర్ టెంపో, గోల్డెన్ ట్రయాంగిల్ నుండి వందకిలోల హెరాయిన్‌ని జగ్గా, లేకపోతే లాలా గోవాద్వారా విదేశాలకి ఎగుమతి

చేయడానికి మణిపూర్ నుండీ తరలించాడు. మార్గ మధ్యంలో ఆ వంద కిలోల్నీ నా జేబులో వేసుకున్నాను. లాలా సరుకు లాలాకే ఇచ్చేయడానికి నాకు అభ్యంతరం వుంది...."

"అంటే?"

"అంటే మిస్టర్ టెంపో, కేసుల్లో మీ ఫీజు మీకు ముట్టినట్టు నా ఫీజు నాకు ముట్టింది!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "న్యాయంగా అతనిది అతనికి అప్పగించాలి. కానీ, లక్షలాదిమంది ఆరోగ్యాల్నీ, డీసెన్సీనీ నాశనం చేసే ఆ సరుకుని రాక్షసులకి అందించడానికి నాలోని మానవత్వం ఒప్పుకోడం లేదు. అందుకు మీ సహాయం కావాలి...."

టెంపో నవ్వు శివరాంని ఆపింది. "శివరాం, నీక్కూడా సహాయం అవసరం అని ఒప్పుకుంటావా, ఇప్పుడేనా?"

"సహాయం నాక్కాదు; ప్రజలకి! చూపుడు వేలు కదిపి ఆ మృత్యుభస్మాన్ని నాశనం చేయగలను! అయితే లాలానీ, ఇంకా ఎంతోమంది లాలాల్నీ ఆటకాయించలేను. మీ దేశంకోసం సహాయంచేస్తూ మీరు నా సహాయాన్ని అందుకుంటారేమో కనుక్కోడానికి ఫోన్ చేశాను...."

"శివరాం, పూర్తిగా చెప్పు!"

"మరో రెండు మూడు గంటల్లో నేను సరుకుని అతనికి డెలివరీ ఇస్తాను. అదేక్షణంలో మీకు కావాలంటే అతన్నీ, అతని సరుకునీ, అతని ఫారిన్ ఫ్రెండ్సునీ మీకు డెలివరీ ఇస్తాను...."

"శివరాం, నిజం చెప్పు! ఉన్నట్టుండి చట్టంతో

సహకరించే సద్బుద్ధి నీకెందుకు పుట్టింది?"

శివరాం సోఫాలో వెనక్కి వాలి, సిగరెట్ వెలిగించాడు. మెల్లిగా అతని పెదవులు కదిలాయి. "మిస్టర్ టెంపో, ఆ సద్బుద్ధి ఇప్పుడు పుట్టిందికాదు; ఎప్పుడో నాతో బాటే పుట్టింది. నా చర్యల మూలంగా నేను చట్టంతో సహకరిస్తూనే వున్నాను. ఆ సహకారాన్ని మీరంతా అర్థం చేసుకోడంలేదు; అపార్థం చేసుకుంటున్నారు!"

"యూ ఆర్ రాంగ్....శివరాం...."

"మిస్టర్ టెంపో, మీతో వాదులాడ్డానికి నాకు ఓపిక లేదు!" శివరాం అడ్డుతగిలాడు. "మీరూ, మీ పృథ్వీరావూ ఓకే అంటే ఇంటర్నేషనల్ డ్రగ్ రాకెట్ ని పట్టుకున్న కీర్తి మీకు లభిస్తుంది! చెప్పండి!"

"శివరాం, నిజం చెప్పు! నీ ఫీజు ఎంత?" టెంపో జవాబు చెప్పకుండా ప్రశ్నించాడు.

"రెండు కోట్లు" శివరాం తాపీగా అన్నాడు.

"వాట్!"

"టూ క్రోర్స్ ఇన్ ఇండియన్ కరెన్సీ, మిస్టర్ టెంపో; నాట్ మోర్!" శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు.

"ఆర్ యూ సీరియస్."

"నెవర్ మోర్ సీరియస్ మిస్టర్ టెంపో!"

"శివరాం నువ్వు చెప్పేది నిజమే అయితే, నీకో సలహా ఇస్తాను...."

"వెల్ కమ్!"

"సరుకునీ, ఆసాముల్నీ, పారితోషికాన్ని ప్రభుత్వానికి అప్పగించెయ్!"

"తరవాత?" శివరాం నవ్వుతూ అడిగాడు.

“తగువిధంగా సిఫార్సు చేసి, నీకు ప్రభుత్వంనుండి అవార్డు ఇప్పిస్తాం....”

“ఎంత?” శివరాం అడుక్కగిలాడు.

“ఎంతో ఇప్పుడు చెప్పను. అఫీషియల్‌గా అనౌన్స్ చేస్తాం....”

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. “శివరాం అవార్డులు స్వీకరించాడు!”

“మరీ మంచిది. స్వచ్ఛందంగా ఇచ్చేయ్!” టెంపో నవ్వాడు

“మిస్టర్ టెంపో, స్వచ్ఛందంగా సేవచేస్తాను. సేవకు తగినంత తృణమో పణమో స్వీకరిస్తాను!”

“శివరాం, రెండుకోట్లు తృణంకాదు; పణం!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు. “ఆల్ రైట్, నువ్వు బుకాయిస్తున్నావ్. రెండు కోట్లు ఎలా కలెక్ట్ చేశావ్, సరుకు ఇవ్వకుండా?”

“భారీ కలెక్షన్లు బ్యాంక్స్ ద్వారా జరుగుతాయి మిస్టర్ టెంపో!”

“వాట్!? ఐ కాంట్ బిలీవ్! బ్లాక్ మెయిల్ సొమ్మును బ్యాంక్ ద్వారా వసూలు చేశావా?

“నన్ను నమ్మండి! ఒక బ్యాంకు కాదు; ఇరవై బ్యాంకుల ద్వారా!” శివరాం కులాసాగా నవ్వాడు.

“శివరామ్, ఇదంతా ఇలాగే జరిగితే సిబిఐ కేసవుతుంది. ఋణాలమీద కేంద్రానికి విషయం రిపోర్టు చేయబడుతుంది. కేంద్ర ఆర్థిక మంత్రి వెంటనే లక్ష రూపాయలు మించిన అకౌంట్సన్నింటినీ ఫ్రీజ్ చేస్తూ ఉత్తరువిస్తాడు. నీ రెండుకోట్లు బ్యాంకుల్లో ఇరుక్కుపోతాయ్, నా మాట విను!”

"విన్నాను; అర్థం చేసుకున్నాను. ఈ క్షణంనుంచే ఇండియాలోని అన్ని బ్యాంక్స్‌నీ ఫ్రీజ్ చేయమనండి. వి డోంట్ కేర్! నాకేం ఇంకా నా చేతికి రాలేదు; నిజం చెప్పాలంటే. అయితే నేను చెయ్యిచాపిన క్షణంలో నాది నాకు అప్పగించ బడుతుంది. ఇంకా కావాలంటే ఒక యేడాదిపాటు ఖాతాల్ని స్తంభింపచేసుకోండి!" శివరామ్ సగర్వంగా అన్నాడు.

"శివరామ్"

"మిస్టర్ టెంపో, నన్ను పరీక్షించడానికి మీరు ప్రయత్నిస్తున్నారు. నా శ్రమకి తగిన ప్రతిఫలం నాకు ఎప్పుడూ అందుతుంది. ఆ గ్యారంటీ వుంటేగానీ శివరాం శ్రమించడు! ఆల్ రైట్... తొమ్మండుగురు ఫారిన్ నార్కొటిక్ కింగ్స్ పేర్లూ, అడ్రసులూ మన డాన్ గారి కథా మీకు చెప్తాను. ఏ సమయంలో, ఎక్కడ ఎలా సరుకు అందజేస్తారో చెప్తాను. అందర్నీ, సరుకునీ ఎలా అధీనంలోకి తీసుకోవాలో చెప్తాను. సరిగ్గా అరగంట తర్వాత ఫోన్ చేస్తాను. ఈ అరగంటలోగా మీరూ, పోలీసులూ రౌండ్ టేబుల్ కాన్ఫరెన్స్ పూర్తి చేయండి; తయారుగా ఉండండి...."

"శివరాం, ఎక్కణ్నుంచీ మాట్లాడుతున్నావ్?" టెంపో అడ్డొస్తూ అడిగాడు.

"చెప్తాను. అయితే రిసీవర్ పడేసిన మరుక్షణం ఇక్కడ మాయమై మరెక్కడో ప్రత్యక్షమవుతాను! నన్ను మీరు ఇప్పట్లో చూడలేరు. ప్రయత్నిస్తే జయించలేరు. ఎందుకంటే నేను చాలా ప్రదేశాల్లో వుంటున్నాను! నన్ను ట్రేస్ చేయడానికి మీరు ప్రయత్నిస్తే అన్ని ప్రదేశాల్లోంచీ ఒకేసారి అంతర్ధానమైపోతాను...."

"శివరాం, అదికాదు...."

"మిస్టర్ టెంపో, ఈ క్షణంలో మీకు కావాల్సింది శివరాం కాదు. ప్రపంచ యువతని భ్రష్టుపట్టిస్తున్న నొటోరియస్ డ్రగు రాకెటీర్స్! నన్ను పట్టే ప్రయత్నం చేయకండి. నార్కోటిక్స్ కనోటికల్ని పట్టే ప్రయత్నం చేయండి; జయిస్తారు!" శివరామ్ గంభీరంగా అన్నాడు.

"శివరాం....ఒక్క క్షణం!"

"ఒక్క క్షణంకాదు; మూడ్స్ నిమిషాలు; మిస్టర్ టెంపో! సోలాంగ్!" శివరాం రిసీవర్ని పడేశాడు. అలసటగా సోఫాలో వెనక్కి వాలి, సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"డార్లింగ్ ...."

లలితకంఠం శివరాం కనుబొమ్మల్ని పైకి కదిలించింది. మెల్లిగా తలని సోఫా వెనకభాగానికి నొక్కాడు.

"హనీ....ఇంతసేపూ ఎక్కడున్నావ్?" ఆమెవైపు తిరక్కుండా ప్రశ్నించాడు.

"ఇక్కడే! తలుపు కొద్దిగా తెరిచి, నువ్వు డిటెక్టివ్ టెంపోతో అడిన మాటలన్నీ విన్నాను!" లత నవ్వింది.

శివరాం పకపక నవ్వాడు. "నన్నే ఏమార్చావ్!"

లత నవ్వుతూ అతని ముందుకు నడిచింది. అనుమానిస్తూ అతనివైపు చూసింది. "డార్లింగ్...."

"యస్?"

"నాకో అనుమానం...." లత ప్రారంభించింది.

"హనీ, అనుమానాలకి ఇది అదనుకాదు! రెండు రోజుల్లో ఊటీలో వుంటాం. చల్లటి ఊటీలో చక్కగా కలుర్లు చెప్పుకుందాం!" శివరాం పైకిలేచాడు.

"రెండ్రోజులు....సస్పెన్స్.....నావల్లకాదు!" లత

కుండిగా అంది.

శివరాం లత భుజం చుట్టూ చెయ్యివేశాడు. "హనీ, నేను ఒకే సమయంలో చాలాచోట్ల వుంటానని డిటెక్టివ్ టెంపోకి ప్రామిస్ చేశాను. డిటెక్టివ్‌లకి చేసిన వాగ్దానాల్ని విస్మరించకూడదు. కమాన్, లెట్స్ గో టూ అవర్ ఒరిజినల్ హోటల్!"

తనని ముందుకి లాగుతున్న శివరాంని లత వాలుగా చూసింది. "ఈసారి చీటికీ మాటికీ ఈ హోటల్‌నుండీ ఆ హోటల్‌కీ, ఆ లాడ్జినుంచీ ఈ లాడ్జికీ మారి మారి అలిసిపోయాను!"

శివరాం నవ్వుతూ తలుపువైపు ఆమెని నడిపించాడు..

10

"డార్లింగ్".

"యస్?"

"పేపర్లు చూశావా?"

"ఆ"

"హిరాయిన్ కింగ్ లాలానూ అతని అంతర్జాతీయ సహచరుల్నీ విజయవంతంగా వలవిసిరి బంధించి వంద కిలోల హిరాయిన్‌ని పట్టుకున్న ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్‌నీ, డిటెక్టివ్ టెంపోనీ పేపర్లు ఆకాశానికెత్తేశాయి!" లత ఎగతాళిగా అంది.

"కరెక్ట్" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"డార్లింగ్, ఇంటర్నేషనల్ నార్కొటిక్ గ్యాంగ్‌ని పట్టిచ్చింది నువ్వు!" లత ఉద్రేకంతో అంది.

శివరాం ఆమెవైపు చిరునవ్వుతో చూశాడు. "పేరు వాళ్ళది; పెన్నిధి మనది!"

లత పెదవులు చిరునవ్వుతో విచ్చుకున్నాయి.

"డార్లింగ్, బ్యాంక్ అకౌంట్సన్నిటినీ కావాలంటే యేడాదిపాటు ఫ్రీజ్ చేసుకొమ్మని నువ్వు డిటెక్టివ్ సెంపాతో అంటూంటే విన్నాను. అప్పటికి మొత్తం మనకి అందలేదు! సెంపాతో ప్రభుత్వంతో సవాలుగా మాట్లాడి అంతా పోగొట్టుకుంటావేమో అనుకున్నాను! చెప్పకపోయినా రెండుకోట్లమీద గవర్నమెంటు కన్నేసే వుంటుంది. మనది, మనకి ఎలా వచ్చింది? ఇరవై బ్యాంకుల్నించీ ఒక బ్యాంకులోని ఒక అకౌంటుకి ట్రాన్స్ఫర్ చేయించావు....తరవాత?"

"రెండుకోట్లు — పెద్ద మొత్తం. అంత పెద్ద మొత్తాన్ని మనం చాలా జాగర్తగా హాండిల్ చేయాలి; చేశాం!"

"అదే అర్థంకావడంలేదు. బ్యాంకు భానుమూర్తికి మారేవో సూచనలిచ్చావ్...."

"గుడ్. గుర్తుంచుకున్నావ్?" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "భానుమూర్తి బ్యాంకుకి ఇరవై బ్యాంకుల్లోంచీ మొత్తమంతా చేరుతుంది; నదులన్నీ సముద్రంలో చేరినట్టు. అతనికి వేరే ఆరు నంబర్లిచ్చాను. లక్షరూపాయల ఎఫ్.డి, ఉత్తరోత్తరా ఇంకా ఎఫ్.డి. వగైరా ఆశలు అతనికి చూపించాను; చకచకా పనిచేయడానికి. అతను ఆ ఆరు ఖాతాలకీ మొత్తాన్ని వెంటనే ట్రాన్స్ఫర్ చేశాడు...."

"డార్లింగ్, ఆరు అకౌంట్లూ ఆరుచోట్ల యెప్పుడు ఓపెన్ చేశావ్?" లత ఆశ్చర్యంతో అడిగింది.

"మనం ఓపెన్ చేయలేదు. మనకోసం 'మంది' ఆ పని చేశారు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు

"డార్లింగ్...." లత కనుబొమలు అందంగా కల్సు

నవ్వాయి. శివరాం తటాలున లేచాడు. సిగరెట్ పొగని చక్రంలా ఆమెవైపు రువ్వాడు. "ఈసారి మన అడ్వెంచర్ పూర్తవకముందే బెంగోకి, పోలీసువాళ్ళకి తెలిసింది. సహజంగా, కనీసం క్యూరియాసిటీతో — వాళ్ళు శివరాంమీద ఓ కన్నేసి వుంచుతారు. మన ఫీజు మనకి క్షేమంగా, సునాయాసంగా దక్కాలి. అంచేత బ్రహ్మాండమైన ప్లాన్ వేశాను .... ఆ ఆరు అకౌంట్లూ మన ప్రాణమిత్రులవి...."

"ఎవరు? కమాన్ డార్లింగ్ ...."

"ప్రాణమిత్రులు అంటే తమ ప్రాణాల్ని నా చేతిలో పెట్టి, హాయిగా బతుకుతున్న మిత్రులు అని నువ్వు అర్థం చేసుకోవాలి!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "గతం వాళ్ళంతా, పాపం, మనకి అడిగినంతా ఇచ్చారు. రాజవర్మ, సకల వర్తకుడు జూబారి, బఫెల్లో ఫెర్టిలైజర్స్ సత్యసంకల్పం, కామన్ హెల్త్ వామనరావ్, బ్యాంకువాలా లోన్—లయన్ దండపాణి. ముక్కుసూటిగా వెళ్ళని మరో కోటీశ్వరుడు రాణా — వీళ్ళ అకౌంట్లకి రెండుకోట్లనీ ట్రాన్స్ఫర్ చేయించాను!"

"మై గాడ్! గుడ్ హెవెన్స్! గుడ్ ...." లత ఆశ్చర్యంలో అరవడం ప్రారంభించింది.

శివరాం నవ్వుతూ ముందుకి వొంగి, అరచేత్తో ఆమె ఎర్రటి నోటిని సున్నితంగా మూశాడు. అతని అరచేతి మీద ఆమె పెదవులు చప్పుడు చేశాయి. శివరాం చేతిని దూరంగా తీశాడు.

"డార్లింగ్ ....ఇది దుస్సాహసం! దొంగ చేతికి ముల్లె ఇచ్చినట్టు చేశావా?"

శివరాం పకపకా నవ్వాడు. "హనీ, రెండుకోట్లూ

వాళ్ళ ఖాతాల్లో జమ అయింది. వెంటనే అందర్నీ కాంటాక్ట్ చేశాను. ఎవరెవరి ఖాతాలో మని యెంత చేరిందో అంతనీ వాళ్ళ ఇనెపెట్టెలలోంచీ తీసి నాకు భద్రంగా అందించమన్నాను...."

"అందించారా?"

"రెండు చేతులా! వాళ్ళకి నష్టంలేదుగా? అలాచేసే, ఐ మీన్ — మనం చెప్పినట్టు చేయకపోతే వాళ్ళకి కష్టంగా?" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

లత ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది. శివరాం చిలిపిగా నవ్వాడు. "ప్రత్యేకంగా వాళ్ళ సొమ్ము పైసా కూడా వాళ్ళు నాకు ఇవ్వాల్సిన అవసరంలేదు. కేవలం చిన్న సహకారం. మర్యాదగా సహకరించకపోతే, నా సొమ్ముకి వాళ్ళ సొమ్మూ కొంత కలిపి ఇవ్వాల్సి వస్తుందన్నాను. పాత ఫైళ్ళు ఓపెన్ చేస్తానని మాటవరసకి అన్నాను!"

లత ఉషారుగా ఈలవేసింది.

"పాపం, ఆరుగురూ అదరాబాదరా సహకరించేశారు. అలాంటి పరిస్థితిలో గవర్నమెంటు పెద్ద మొత్తాల విత్‌డ్రాల్స్‌ని ఫ్రీజ్ చేసేసినా మనకి భయంలేదుగా!" శివరాం నవ్వాడు. అతని నవ్వులో గర్వం గంటలా ధ్వనించింది.

లత తటాలున అతని చేతిని పట్టుకుని లాగింది. శివరాం ఆమె పక్కనే సోఫామీద కూలబడ్డాడు. ఉద్రేకంతో వణుకుతున్న లత వేళ్ళు అతని చెంపల్ని తడిమాయి. వెలుగుతున్న ఆమె కళ్ళు అతనికి జంట నీరాజనాలు పట్టాయి. "డార్లింగ్ .... డార్లింగ్ ...."

"అంతేనా?" శివరాం నవ్వుతూ అడిగాడు.

లత వేళ్ళు ఆగాయి. "ఏమిటి?"

"సందేహాలు...."

"ఓహ్....ఇంకా వున్నాయి! అన్నట్లు అసలు విషయం......వందకిలోల హీరాయిన్......ఎలా వాసన పట్టావ్?"

"గోల్డన్ ట్రయాంగిల్ గా తయారైన లావోస్, థాయిలాండ్ బర్మా గురించీ అక్కణ్నుంచీ మణిపూర్ మీదుగా ఇండియా అంతకీ, ఇతర దేశాలకీ దొంగరవాణా అయ్యే హీరాయిన్ గురించీ, టేకు చెట్ల అరణ్యంలో హీరాయిన్ ప్రాసెసింగ్ గురించీ ఈమధ్య పేపర్లలో చదివాను. ఒకప్పుడు ఆ ప్రాంతంలో మకుటంలేని మహారాజుగా, 'డ్రగ్ ఎంపరర్'గా వున్న జగ్గాని శత్రు సంస్థలవాళ్ళు చంపేశారని అంతా అనుకున్నారు. అతను బతికే వుండొచ్చన్న అనుమానం కూడా పోలీసులకి వుంది. అందుకే, మనం అక్కడికి వెళ్ళాం. నిన్న హోటల్ గదిలో వదిలేసి వారం రోజులపాటు నా పద్ధతిలో పరిశోధించాను. జగ్గా వివరాలున్న పాత పేపర్లు సంపాయించాను. వాడి ఫోటో కూడా. దొంగలకు దొంగలా నటిస్తూ రకరకాలుగా ఇన్ఫర్మేషన్ రాబట్టాను. త్వరలో వందకిలోలు గోవాకి రవాణా అవుతుందని తెలుసుకున్నాను. ఇప్పుడు డ్రగ్ కింగ్ లా వెలుగుతోన్న లాలా మీద నా మైక్రోస్కోప్ ని ఫోకస్ చేశాను.." శివరాం ఆగి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"చెప్పు!" లత తొందరపెట్టింది.

"శత్రుముఠాల తాకిడికి తట్టుకోలేని జగ్గా తను మరణించినట్టు నాటకం ఆడాడు విదేశాలకి జారుకున్నాడు. ప్లాస్టిక్ సర్జరీతో తన రూపం పూర్తిగా మార్చేసుకున్నాడు. బట్టతల ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. స్పెషల్

ట్రీట్ మెంట్ తో శరీరం బరువూ, లావూ పెంచు తున్నాడు. అయితే జగ్గా చిన్న పొరపాటు చేశాడు. ఆ పొరపాటే అతన్ని నాకు పట్టిచ్చింది...."

"ఏమటది?"

"ముక్కూ, మొహం—అంతా మార్చుకున్న జగ్గా, తన కళ్ళని మార్చుకోలేదు! జగ్గా కళ్ళు, లాలాకి అతి కించబడ్డాయి! సో, జగ్గా—లాలా లేకపోతే 'జగ్గాలా' మనకి ఉపయోగిస్తాడని నిశ్చయించుకున్నాను. అతను వూడ్చిపెట్టిన పాతరూపం, ఇప్పుడు ధరించిన కొత్త రూపం, వందకిలోల హిరాయిన్ స్మగ్లింగ్ ఇవన్నీ మన చేతిలో మూడు కత్తులుగా ఉపయోగించాయి! హిరా యిన్ని లారీల అడ్వెంచర్ ద్వారా...."

"అదంతా తెలుసు...డార్లింగ్.....మరో రెండు గుండాలని వాణ్ని వదిలేయొచ్చుగా ,వాడితో పాటు మరో తొమ్మిదిమంది విదేశీ గూండాల్ని పట్టిచ్చావు. మనకి ప్రమాదం కదూ?" లత ప్రశ్నించింది.

"వాళ్ళు ఫ్రీగా వుంటే మనకి ప్రమాదం! ఒక లాలా గాణ్ని అయితే మనం తొక్కి పెట్టొచ్చు. కానీ మాఫియా గ్యాంగ్ ని కంట్రోల్ చేయలేం. వాళ్ళని పట్టివ్వడంవల్ల మనకీ, మరో పదిదేశాలకీ—కనీసం వాళ్ళవల్ల ముప్పు తప్పిందిగా!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"డార్లింగ్ ...."

"యస్?"

"రెండు కోట్లు, రెండు వందల లక్షలు....గుడ్ హెవెన్స్....చాలా పెద్ద మొత్తం....ఏం చేస్తాం?"

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "పిచ్చి దానీ, రూపాయి

విలువ మనుషుల్లో నిజాయితీలా తగ్గిపోయింది. 'ఈ ఏడాదిలోగా ఈ కార్యక్రమానికి ఇన్ని వందలకోట్లు వెచ్చించడానికి ప్రభుత్వం నిశ్చయించుకుంది' అని మంత్రుల స్టేట్ మెంట్స్ చదివే వుంటావు. వందలాది కోట్ల మొత్తాన్ని ఎంత 'చిన్న' మొత్తాలుగా, ఎంత నిర్లక్ష్యంగా ధ్వనిస్తారో గమనించు!"

"డార్లింగ్ ....అయినా రెండు కోట్లు...."

"పెద్ద మొత్తమే! ఒప్పుకుంటాను. అందుకే కొంత కాలంపాటు విశ్రాంతి తీసుకుంటానని డిటెక్టివ్ డెంపోకి మాటిచ్చాను!"

"నిజంగా?"

"చూడు. ఊటీలో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నాంగా!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

అత చేతులు పూలదండల్లా అతని మెడని కిందికి లాగాయి....

['శివరామ్ అడ్వెంచర్స్' సీరిస్‌లో ఇది ఆరవ నవల]